

Den skällande fågelhunden

ÄRADE MEDLEM!

Med årsboken följer ett inbetalningskort för medlemsavgiften 1975. Kassören är tacksam om Du använder det. Glöm inte Ditt namn på talongen. Har Du redan betalt medlemsavgiften — kasta inte girokortet utan använd det för att värva en ny medlem.

Om Du inom två år värvar 10 medlemmar (alternativt 350:— i medlemsavgifter) kan Du kvittera ut en "värvarkniv" i belöning. Den är snygg!

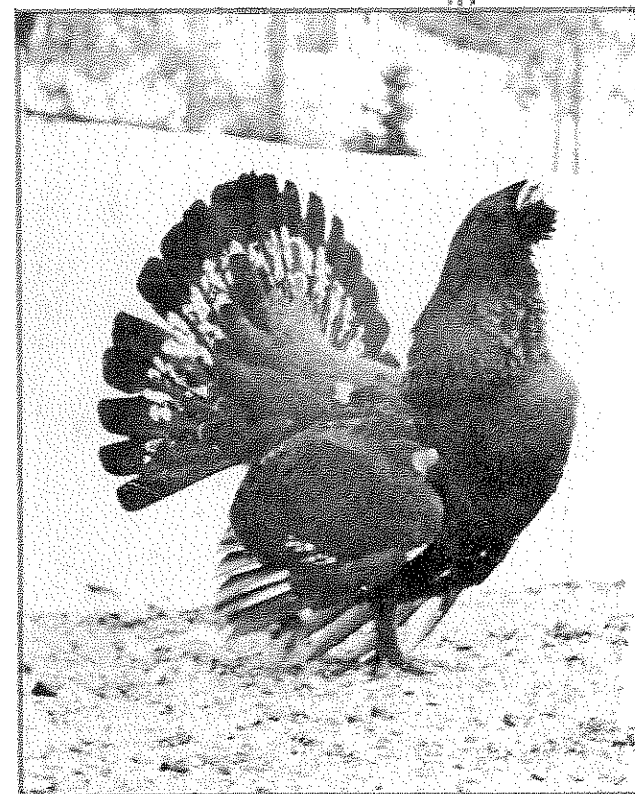
Fotnot: Medlemsavgiften i SSF är 35:—/år. Familjemedlem betalar 15:—/år och valpmedlem 20:—/år. Ständigt medlemskap kostar 300:—.

Klubbens postgiro: 48 84 75-5.

Nr 1

1975

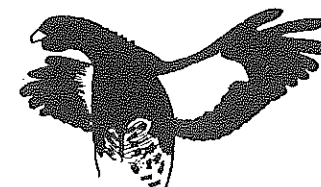

Den skällande fågelhunden

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR

Nr 1 1975

LEDARE

Jaktprov eller "tävling". Det kan finnas anledning att höja på ögonbrynen när dessa beteckningar börjar ersätta varann så ofta som nu sker.

Ordets makt över tanken, säger kanske någon. Okay — kanske. Men ändå kommer man inte ifrån att det lurar en fara också i detta till synes så lugna vatten. Genom att konsekvent kalla jaktproven för "tävlingar" flyttas nämligen tävlingsmomentet allt längre i förgrunden. Nyblivna hundägare bibringas uppfattningen att de tävlar mot varann. Bästa jockeyn vinner o. s. v. Den här kategorin tävlingsmänniskor tar sedan hand om rodret i klubben. Jaktproven blir ett självändamål, en snobbsport inramad av lysande middagar, lodenrockar och spetsbyxor.

Det finns exempel på hundklubbar som satt ut buruppfödda fasaner på norrländska inägor och sedan gått "jaktprov" med sina hundar. Fråga: är ändamålet att testa hundarnas förmåga vid praktisk jakt eller att bara skapa ett tävlingsmoment. Hundarnas "stil" har ofta varit avgörande.

Jaktprov i tävlingsform — Skallkung-tävlingen och Landskampen — ska givetvis finnas kvar som morot för hundägarna. Men den då vi gör "tävlingar" av annat och glömmar bort jaktens krav till förmån för svansviftning och andra mera lättbedömda stildetaljer — då kan vi också vara förvissade om att jaktanlagen skingras för vinden. Då har vi börjat offra våra jakthundar på tävlingsportens altare.

BERNT KARLSSON

INNEHÅLL

- Ledare
- Verksamhetsberättelse
- Kassarapport
- En jaktdag med min unghund
- Rapport från älgprovskommittén
- Våra främsta jakthundar
- På älgjakt med norrbottenspetsar
- Utställningsresultat

OMSLAGSBILDEN

Tjädertupp fotograferad av Ingvar Norberg, Arvidsjaur.

Rättelse: Omslagsbilden i förra numret (Ukkos Perro) var tagen av Juhu Perttola, Lahti, Finland.

Redaktör: Bernt Karlsson, Pl 6363 Medie, 931 00 Skellefteå, tel 0910/703 63.

Redaktionskommitté: Redaktören jämte Bo Pahlsson, Rödeby, tel 0455/484 30 och Johnny Niva, Gällivare, tel 0970/123 88.

Ansvarig utgivare: Erik Lindgren, Storgatan 57 A, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/102 49.

"Den Skällande Fågelhunden" utkommer med tre nummer per år inklusive årsbok. Prenumeration ingår i medlemskap i SSF 35:—/år.

Styrelsefolk i SSF och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER I SSF

Hedersledamot: Juho Pertula, Tietotie 5, Lahti 21, Finland.

Ordförande: Kjell Hedman, Glimmervägen 33, 921 00 Lycksele, tel 0950/113 17.

Sekreterare: Erik Lindgren, Storgatan 57 A, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/102 49.

Kassör: Torkel Lundkvist, Pl 456, 940 15 Rönäs, tel 0911/400 00.

Ledamöter: Bernt Karlsson, Pl 6363 Medle, 931 00 Skellefteå, tel 0910703 63, Bjarne Vikström, Stationsgatan 30 A, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/118 50, Stig Löfström, Hökvägen 10, 920 60 Storuman, tel 0951/109 46 och Bo Pålsson, Kestorp, 370 30 Rödeby, tel 0455/484 30.

Revisorer: Curt Weman, Slottsvägen 98, 183 52 Täby och Staffan Forsslund, Furuvägen 16, 812 00 Storvik.

Suppleanter: Börje Meijer, Basvägen 63, 931 00 Skellefteå och Ingegärd Löfström, Hökvägen 10, 920 60 Storuman.

Valberedning till årsmötet 1974: Gustaf Rova, Plogvägen 4, 961 00 Boden, Arne Persson, Kråkbärsvägen 1 B, 902 53 Umeå och Sigurd Nyby, Sperringgården, Sörnåvde, 774 02 Avesta.

SSF Övre Norra lokalklubben

Ordförande: Tore Strandgård, Lappgatan 42 B, 981 00 Kiruna, tel 0980/164 17.

Sekreterare: Jonny Niva, Silverbrandsvägen 24, 972 00 Gällivare, tel 0970/121 83.

Kassör: Stig Brännvall, Yrttivaara, 970 13 Hakkasbyn, tel 0975/540 24.

SSF Norra lokalklubben

Ordförande: Gert Laestander, Box 494, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/113 01.

Sekreterare: Erik Lindgren, Storgatan 57 A, 930 80 Arvidsjaur, tel 0960/102 49.

Kassör: Sigrild Grahn, Pl 1406, 940 15 Rönäs, tel 0911/412 25.

SSF Mellersta lokalklubben

Ordförande: Kjell Hedman, Glimmervägen 33, 921 00 Lycksele, tel 0950/113 17.

Sekreterare: Inez Vedbring, Lyckselevägen 31, 920 60 Storuman, tel 0951/104 85.

Kassör: Arne Persson, Kråkbärsvägen 1 B, 902 53 Umeå, tel 090/13 56 96.

SSF Södra lokalklubben

Ordförande: Nils-Olof Nordh, Kristinedalsvägen 63, 130 10 Ektorp.

Sekreterare: Staffan Forsslund, Furuvägen 16, 812 00 Storvik, tel 0920/115 36.

Kassör: Marianne Einarsson, Dalavägen 26, 821 00 Bollnäs.

Verksamhetsberättelse 1975

Domarbristen alltjämt ett stort problem

1974 års verksamhet präglas av en viss försiktighet. Några större frågor har inte varit föremål för avgörande. En sak har stått i förgrunden, nämligen de nya reglerna för jaktprov och bedömning av hundar i öppen klass. Proregelkommitténs förslag med jaktprov på särskilda tider, platser och poängbedömning, som godkändes av SKK/TK, har inte utnyttjats i den utsträckning man väntat sig. Enligt inkomna prislistor har nio hundar startat och bedömts efter dessa nya regler. Med den enklare provningsordningen borde flera hundar ha lättare att komma till start. Antalet startande hundar i elitklass har heller inte varit vad man hoppats på. Jaktproven är ju enligt SSF:s målsättning, ett medel att skapa avelsmässigt bättre hundar för jakt.

Men — som tidigare skrivits mycket om — är jaktprovsdomarfrågan alltjämt ett stort problem. Vi måste intressera och utbilda fler. Ett exempel: till ett av proven under hösten hade 14 hundar anmälts. Endast sex kunde beredas start på grund av domarebrist. Ett försvar är att licensjakt efter älg pågick i grannlandet den aktuella tidpunkten och många domare var engagerade i denna jakt. Alla trädkällarägare (domare) är kanske inte renodlade, men man förstår dem.

Landskampen blir kostsam för SSF-SPJ, och som Juho Perttola sade bör man kanske minska antalet hundar och domare och därmed skära ner kostnaderna. Men landskampen behövs för att stimulera intresset — tänk vad trevligt att 1976 få åka till Finland och kämpa om poängen samt Nordiska Mästartiteln.

Skallkungtävlningen i sin nya form är numera etablerad men verkar bli lokalbetonad, på grund av de långa avstånden i vårt land.

Utställningarna har genomförts enligt programmet. Vi har väl borstat och kammat våra hundar för att göra ett gott intryck på exteriördomarna. Många nya stjärnor har seglat upp på utställningshimlen. Som helhet kan man säga att våra hundar står sig gott i jämförelse med andra länder.

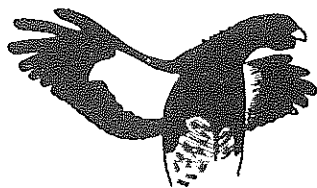
Delningen och bildande av mindre lokalklubbar, som föregående årsmöte godkände, har anammats och medlemmar inom Norra Lokalklubben bildade en klubb benämnd Övre Norra Lokalklubben. Kanske ett sätt att skapa bättre kontakt och därmed intresse för SSF.

Som framgår av kassaredogörelsen är ekonomin tillfredsställande. Men vi får därför inte slå oss till ro — det gäller fortfarande att värva nya medlemmar. Det finns alltför många skällande fågelhundsägare som står utanför SSF.

Låt oss optimistiskt se fram mot det nya verksamhetsåret.

Vi möts i Bollnäs den 19 april!

ERIK LINDGREN
Sekreterare, SSF

En titt i kassaskåpet

RESULTATRÄKNING

Utgifter		Intäkter	
Klubbtidning	7.908:10	Medlemsavgifter	14.830:—
Konferenser, utställningar	3.578:55	Övriga intäkter	50:—
Övriga omkostnader	3.658:15		14.880:—
		Årets underskott	264:80
	15.144:80		15.144:80

UTGÅENDE BALANSRÄKNING

Tillgångar		Skulder och eget kapital	
Postgiro	1.577:75	Div. fordringsägare	1.500:—
Bank	12.000:—	Kapital	12.277:75
Inventarier	200:—		
	13.777:75		13.777:75

Förestående resultaträkning samt balansräkning överensstämmer med föreningens räkenskaper, vilka granskats av oss. Beträffande granskningen hänvisas till särskild revisionsberättelse.

Täby och Storvik i mars 1975

C. WEMAN S. FORSLUND

MEDLEMSRÄKNING PER DEN 31.12 1974

SSF/S	SSF/M	SSF/N	SSF/Ö
143	124	106	74

Totala medlemsantalet är 447. Det är en minskning med 89 jämfört med 1973. Klubben har 1 (en) medlem i utlandet.

Revisionsberättelse

FÖR VERKSAMHETSÅRET 1974

Undertecknade, valda revisorer för ifrågavarande verksamhetsår, har granskat föreningens räkenskaper med tillhörande verifikationer och övrigt material, som ger upplysning om föreningens ekonomi, resultat av verksamhetsåret och ställningen vid årets utgång. Vi har jämväl konstaterat, att föreningens tillgångar på postgiro- och bankkonton överensstämmer med vad som framkommer i den utgående balansräkningen.

Revisionen har inte givit anledning till anmärkning i avseende på de framlagda redovisningshandlingarna eller eljest beträffande styrelsens handläggande av föreningens angelägenheter under året. Vi tillstyrker därför

att balansräkningen per 1974-12-31 fastställs

att det uppkomna underskottet täcks av befintliga kapitalmedel, samt

att styrelsen och dess enskilda ledamöter beviljas full och tacksam ansvarsfrihet för sin förvaltning av föreningens angelägenheter under år 1974.

Täby och Storvik i mars 1975

C. WEMAN S. FORSLUND

PROVORDNINGEN I ÖPPEN KLASS FORTSÄTTER

SKA:s tävlingskommitté behandlade vid sammanträde den 30 januari i år SSF:s ansökan att dels få anordna jaktprov med elitklass, varav tre internationella, och dels s. k. särskilda jaktprov i ökl under tiden 21.8—31.12.

Tävlingskommittén biföll båda ansökningarna, vilket innebär att SSF kan fortsätta tillämpa den provordning i ökl, som innebär att hundägarna liksom i fjol har möjlighet att prova sina hundar på hemmamarkerna.

Tävlingskommittén erinrar dock om att jaktprov på särskilda platser endast är öppet för hundar som tidigare icke erhållit 1:a pris i öppen klass. Vid prov på särskilda platser ska anmälan också vara inlämnad till respektive lokalklubbs styrelse senast tre dagar före önskad startdag och att startdag ska meddelas den tävlande senast tre dagar före start.

Huvudpersonen i denna jaktberättelse är röd. En smäcker finsk spets, ett och ett halvt år gammal och inne på sin andra jakt-säsongs. Hon heter Ukkos Ada, men alla ropar Penni efter henne. Berättaren är vit, också han under injagning!

En jaktdag med min unghund

av LARS-ERIK HOLMBERG

☐ ☐ Väckarklockan ringer ilsket. Klockan är två lördag morgon den 14 september. Jag hör signalen, ligger förvirrad några sekunder och undrar varför det ringer. Så skingras dimmorna och jag kommer ihåg: Tjäderjakt!

Med en enorm viljeanstängning vältrar jag mig ur nattens lega, dödar väckarklockan med ett välriktat knytnävs slag och kastar en blick ut genom sovrumsfönstret. Det är mörkt ute. Jag granskar termometern, plus två grader. I gatlampans sken ser jag att de av småpojkar pinade gårdsbjörkarna står blick stilla. Ingen vind!

Jag låter dessa data passera genom huvudet, känner motståndet, men vaknar med ett ryck! Allt tyder på ett **perfekt** jaktväder, vilken lycka!

☐ ☐ Penni står och tittar på mig med sina bruna ögon, lägger huvudet på sned, som om hon försökte läsa mina tankar.

Jag börjar känna mig uppspelt. Alla vet vilken betydelse vädret har vid skogsfågeljakt. Speciellt med en unghund.

Ryggsäcken, var fa'n är den? Här! Kvällen innan har jag ställt i ordning allt, ryggsäck, kläder, vapen, allt!

I köket sprättar det under kaffepannan. Snart kan jag väcka den andra delen av kroppen med svart kaffe.

☐ ☐ Tiden rinner iväg under bestyren. Jag skall träffa min jaktkompis, Lennart, på parkeringen utanför huset klockan tre. Vi har långt att köra, därav den tidiga uppstigningen.

Penni! Var är hunden? Har hon gått och gömt sig? Jag letar några sekunder. I köket, sovrummet, men hittar henne i hallens dunkel; bredvid ryggsäcken och gevärsfodralet med nosen riktad mot dörren. Tyst, tålmodig. Några stora gester har hon aldrig haft, inte ens i samband med jakt.

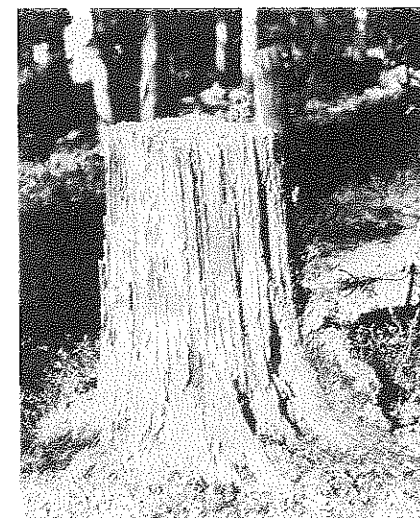
PÅ VÄG. . .

☐ ☐ Lennart står redan på parkeringen när jag kommer. Vi hejar, men den tidiga timmen har gjort oss ordkarga.

Väl inne i bilen, med staden bakom oss, börjar spekulationerna om dagens jakt. Vi är på väg till ett ca 4.000 ha stort jaktområde, högt uppe i Vitäälvens källflöden. Vi är åtta jägare som tillsammans arrenderar dessa marker. Området är säreget, orört av skogsbruk och människa. Visst har skogsavverkningar gått fram där, men för mycket länge sedan. Stubbar från 1870-talets högkonjunktur erbjuder fin kaffeved på de torra och magra hedarna. Gamla hyggen med ojämn återväxt, jämna ungskogar, stora restgranbestånd, vackra myrområden, svarta tjärnar och klara bäckar. Ett andningshål för en jakttad stadsmänniska!

11 mil, mot slutet på smala grusvägar, tar tid; ger utrymme för funderingar och resonemang.

Vi beslutar i stort hur vi skall jaga.

Stubbar från 1870-talets högkonjunktur
erbjuder fin kaffeved.

☐ ☐ Vinden kan ibland ställa till problem, men idag ser naturen ut att vara nådig. Penni söker bäst vid svag vind, troligtvis beroende på bristande rutin.

Medan vi pratar, läggs mil efter mil under bilens hjul och hela tiden pekar en smal finnspetsnos stadigt mot det fjärran målet.

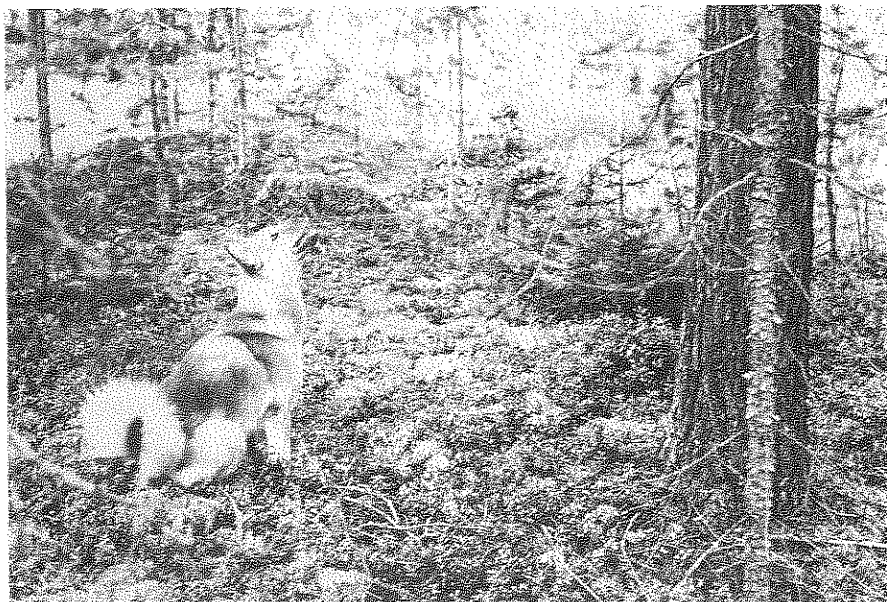
Så äntligen framme! Vi passerar en gård och fortsätter in på en gammal basväg några hundra meter. Det har blivit ljus, men ovanför oss, på ca tio meters höjd ligger ett tak av dimma.

☐ ☐ Penni hoppar med ett vikt språng ut ur bilen när dörren öppnas för henne. Vapen och ryggsäckar packas fram. En snabb titt på kartan, jakturen fastslås, och jakten kan börja!

Jag visslar svagt efter hunden och får som svar en skallserie 200 meter längre bort. Fågel, redan? Vi smyger sakta fram efter basvägen mot skallet, som nu stabiliserat sig och klingar vackert i morgonluften.

Framme vid en liten tallhed ser vi hunden. Det är hundra meter fram. Min kamrat stannar och jag fortsätter ensam. Av hundens uppträdande att döma är hon inte helt säker var fågeln sitter. Hon tittar sig omkring medan hon skäller; rör sig lite oroligt mellan några relativt höga tallar. Jag förstår på hennes beteende att fågeln sitter högt.

Inne i mitt huvud mal en förmaning till mig själv: ta det lugnt! Snart har hunden rätt ut detta och ger skall vid rätt träd.

Framme vid en liten tallhed ser vi hunden...

Ändå kan jag inte bärga mig utan försöker smyga närmare. Jag stannar 70 meter från hunden. Några steg till tänker jag. I samma ögonblick ser jag hur en grann tjädertupp kastar sig ut ur en talltopp till höger om hunden. Bah! Dubbelt bah! Morgonen kunde ju ha börjat bättre. Men det ger mig samtidigt en påminnelse om att jägaren ofta är den svaga länken i samarbetet med hunden.

JÄRPAR. . .

☐ ☐ Vi fortsätter vår vandring framåt sedan Penni sent omsider återvänder från sitt förföljande av tjädertuppen. Hon letar ner mot ett bäckdrag framför oss. Efter en stund snurrar två skrämde järpar ut ur björksnåren, förföljda av en smått ilsken spets. Penni har fortfarande en irriterande ovana att roa sig med järpar. Hon överger dem när jag lockar ett tag. När hon passerar oss skelar hennes sneda ögon en aning, som om hon funderar över hussens beteende.

Jag vet att det finns en stor tjäderkull i området framför oss. Tätt tallskog med inslag av björk och gran. Med bössorna på axlarna styr vi in i detta område. Under injagningen av hunden har allt flyktskytte förbjudits, bara om fågeln kastar sig ut ur trädet under skall är detta skytte tillåtet.

☐ ☐ Penni försvinner rakt fram. Hon letar bra, men kunde göra det lite snabbare. Då skulle hon kamma över större yta.

En ekorre rusar tjatrande uppför en tallstam bredvid oss, sätter sig i en grenvinkel och skäller ut de tvåbenta varelser som står i morgonbestyren.

Medan ekorren öser sin ilska över oss, funderar jag över hur den klarat sig undan Penni? Ekorren betraktar hon som inkräktare, och kan därför inte låta bli att inge sig i diskussion med den. Kanske spårar hon en annan ekorre nu i stället?

☐ ☐ Ett vasst skall skär genom den täta skogen. Klart och tydligt, utan tvekan öser hon på bara 60—70 meter framför oss. Fa'n, ekorre, säger jag till Lennart, och ber honom vänta medan jag går och kopplar hunden. Jag går rakt på skallet, men tjugo meter från hunden stelnar jag till och kryper snabbt bakom en yvig gran. Rakt framför mig, alldeles öppet, sitter en tjäderhöna och kurar ihop sig. Hon sitter på en grov gren bara två meter ovanför hunden och rör inte en fjäder. Det ser ut som om hon försöker göra sig osynlig. Pennis häftiga skall blandas ut med gläfs-ljud när hon hoppar upp i luften för att försöka få tag i hönan. Vilken syn! Pennis energiska arbete och tjäderhönans stoiska lugn.

☐ ☐ Min jaktlust tar dock snart överhanden. Jag lyfter "bockbücksflintan", väljer hagelpipan och trycker av! Tjäderhönan faller rakt ner i gapet på en ivrig hund. En gul fasanpatron "knuffade" ner den!

BLEV LURAD. . .

☐ ☐ Lennart kommer rusande genom buskarna och frågar varför jag skjuter ekorre. Efter en snabb blick på Pennis plockningsarbete finner han svaret. Lever och lungor bjuds Penni vid passningen. Den röda spetsnosen blir ännu rödare än förut av varmt och mörkrött tjäderblod. Det är en årshöna jag skjutit, fet och fin.

Medan vi avnjuter var sin cigarett analyserar vi hela händelseförloppet. Jag blev lurad tro att Penni skällde ekorre, när jag, samtidigt som en ekorre tjatrade, hörde hennes ettriga skall. I vanliga fall kan man på hennes skall skilja på vad hon skäller. Men denna gång satt tjädern lågt och hennes skall blev därför hetsigt och svårtolkat.

☐ ☐ Klockan börjar bli sex och solen lyser ner i gläntorna och tinar bort den rimfrost som bildats där under natten. Värmen sprider sig och vi njuter där vi går genom doftande marker. Skogen ändrar karaktär. Vi tränger allt längre in i ett rent tallbestånd, cirka femtio år gammalt. Här har det troligtvis vuxit gran förut, men nu är man inne i en fas där tallen bildar bestånd. Marken är täckt av ett tjockt lager blåbärsris som i år ser ut att bära mycket bär. Med andra ord ett troligt tillhåll för en tjäderhöna med en kull hungriga kycklingar.

☐ ☐ Penni har en lång stund helt gått upp i en intensiv sorkjakt. Man får förstå henne. Skogen är full av sork och jaktlusten hos en unghund är ännu inte helt kanaliserad till det rätta villebrådet. Kanske sorkjakten rent av är danande för en unghund? Hennes beteende ändras dock. Hon söker ut. Farten ökar. Det ser ut som hon följer upp löpor av fågel. Ibland stannar hon, lyssnar och tittar misstänkt inåt tätare partier i skogen. Så med ens liksom flyger hon iväg upp mot myren ovanför oss. Hon förblir borta. Vi stannar upp och väntar.

Jag har under den tidigare injagningen vant henne vid att stanna när hon sticker iväg på detta vis. Syftet har varit att skapa en viss trygghet i hennes sök. Hon ser också ut att söka vidare för varje jakttag. Därför tror jag att min teori fungerar.

NYTT SKALL. . .

☐ ☐ Lennart och jag börjar småprata, men avbryts bara efter någon minut av ett lugnt och fint skall två hundra meter snett framför oss. Nu är det Lennarts tur att smyga. Vi byter vapen. I den här terrängen är det säkrast om "smygaren" har tillgång till både hagel och kula. Inte minst kikarsiktet är nödvändigt, när man skall försöka lokalisera fågeln i tät skog. Kikarmontaget gör flyktskotten vanskligare, men gör det också lättare att avhålla sig från sådana försök. Tjäderhönans roströda färg gör henne nästan omöjlig att upptäcka om hon sitter tryckt intill stammen. Skallet fortsätter. Jag tittar på klockan. Det skall bli intressant att se hur lång tid detta äventyr kommer att ta.

Lennar smyger rakt på hunden, medan jag går i en stor båge så jag kommer mot tjädern från andra hållet. Jag stannar i en glänta cirka 100 meter från skallet. Jag tänker avvakta händelsernas utveckling. Hunden syns inte, men jag hör på skallet att hon nu sitter under trädet.

☐ ☐ Med ens blir det tyst. Sekunden efteråt kommer en stor tjäderhöna singlande mellan tallarna rakt emot mig där jag står i kanten av gläntan. Under bräkdelen av en sekund tror jag att hon skall ramma mig, men hon väjer undan i sista ögonblicket. "Skall-hönan", tänker jag och kastar upp hagelgeväret och skjuter ett rakt frånskott. En klar bom. Ett litet tråd framför mig bekräftar detta i sin nyblivna nakenhet. När jag sänker geväret står Penni bredvid mig och ser konfunderad ut. Men så springer hon tillbaka mot skallträdet och börjar skälla igen...

☐ ☐ Idiot, tänker jag, med adress åt hunden. Nu skäller du ju i ett tomt träd. Jag ropar på Lennart, han svarar en bit bort. Man hör på rösten hur besviken han är. Han säger att han skall gå tillbaka för att hämta ryggsäcken, som han tagit av sig under "smygandet". Penni skäller oförtröttligt vidare som om ingenting hade hänt. Ett våldsamt brak bortifrån Lennart får henne att tystna. Hon störter dit som om det gällde livet. Nu hör jag suset av stora vingar, och förstår att Lennart stött upp en stor fågel. En kraftig svordom ljuder genom skogen. Den nästan sveder tallarna. En tjädertupp! ropar han. Den satt i närheten av ryggsäcken!

ANDRA HÖNAN. . .

☐ ☐ Lennart och jag pratar nu ganska högljutt med varandra genom skogen. Vi tror att alla chanser till fågel har spolerats. Vårt samtal blir dock avbrutet av ett lugnt och fint skall. Penni skäller igen — vid samma träd! Det verkar som parodi på fågeljakt, men vi enas om att träffas vid det träd Penni skäller. Framme, 15 meter från hunden, stannar jag och tittar pliktskyldigt upp i trädet. Ingen fågel. Men var har Lennart tagit vägen? Som ett piskrapp snärtar en hagelsvärm genom talltopparna ovanför mig. Ur trädet framför mig faller en tjäderhöna! Lennart har till slut förstått situationen, smugit fram och sett tjäderhönan sitta och kura i en grenvinkel, helt paralyserad av Pennis skall. Fågeln hade suttit där hela tiden. Penni hade bara avbrutit skallet för att undersöka de fåglar vi stött upp under vår färd mot skallträdet. Efter en blick på klockan kan vi konstatera att detta spektakel tagit hela sexton minuter, men underliga minuter! Under passningen av hönan lovar vi varandra att i fortsättningen lita på hunden. Det grämer mig dock att Penni lämnat sitt skall så lättvindigt, men detta var ju dock bara den tionde tjädern i hennes unga liv.

☐ ☐ Penni hoppar runt oss och sliter fjädrar från fåglarna när vi fortsätter. Vi låter henne hållas. Hon tycker förstås att fåglarna tillhör henne. Efter en kort stund börjar hon söka igen, men alltför nära oss, med risk att det blir vi själva som stöter upp fåglarna. Våra farhågor besannas. I en glänta brakar det upp fyra stora fåglar, varav två tuppar. De susar iväg ner mot ett område med gammal tallskog. Där drog stora avverkningar fram under 1870-talets högkonjunktur, vilket stora och höga stubbar vittnar om. Det syns tydligt hur träden fällt enbart med hjälp av yxa. Vilket arbete!

☐ ☐ Penni förföljer tjäderna med en fart och energi som gör att hennes krokiga svans står rakt ut bakom henne. Vi väntar. Under tiden diskuterar vi skogsfågel. Det ser ut som om hönorna skulle vara överrepresenterade. Ytterst få tuppar har observerats hittills under hösten. Är det naturens sätt att bygga upp en sedan flera år svag skogsfågelstam? Pennis skall känns befriande när det ljuder från en sluttning en bra bit bort.

EN TJÄDERTUPP. . .

☐ ☐ Efter en försiktig framryckning står jag ungefär 80 meter från hunden. Av Pennis huvudvinkel att döma måste fågeln sitta högt. Träden här är mellan 16—20 meter höga och har kraftiga och täta kronor. Kikaren kommer till användning. Två meter från toppen i största trädet sitter en tjädertupp inkrupen. Jag skymtar bara bakdelen, men tillräckligt för att vara säker på att det är en tupp. Jag har endast skydd av en stor tall och kan inte byta observationsplats utan risk för att skrämma fågeln. När jag ställer mig på knä syns tuppen bättre och jag beslutar att pröva ett skott med kuipipan. Risken för skadskjutning är stor, varför jag håller högt. Antingen blir det fullträff eller så en helbom. Skottet går, men till min besvikelse faller tuppen i en vacker båge ner från trädet, i skydd för ytterligare skott. Den flyger rakt undan mig.

☐ ☐ Vi inspekterar skottplatsen och finner inga tecken på skadskjutning. Det gör gränelsen mindre. En av de absolut värsta saker jag känner till är skadskjutningar. Ett villkor för jakten måste vara att den genomförs utan lidande för djuret ifråga. Jag tror inte att en hare eller en fågel upplever något större obehag av en skällande hund. Däremot tror jag att viltet orsakas mycket lidande genom skadskjutningar.

Medan vi dricker thé ur medhavd thermos återvänder Penni efter ett tillsynes långt förföljande.

Hon piggas upp av några sockerbitar och vänliga ord. Svansens knorr blir åter stabil.

☐ ☐ Klockan börjar bli mycket och vi beslutar att ta en rast. Rastplatsen vi tänker på ligger på en hög kulle söder om tjärnen, cirka en kilometer längre fram. Vinden har ökat något men är ännu så länge inte till hinders. På vår väg mot tjärnen får vi den snett mot oss från höger. Solen gör nu sitt bästa för att torka upp marken och förstöra morgonens goda vittringsförhållanden, men ännu så länge är det ett fint jaktväder. Trots det har vi släppt tanken på någon jakt fram till rastplatsen. Vi känner oss trots allt ganska nöjda med våra fåglar. Penni försvinner framför oss, men vi fortsätter i sakta mak. I ett myrdrag stöter vi upp en tjäderhöna. Min första tanke blir: var är hunden, hur har Penni undgått hönan? Svaret kom som på beställning. Ett intensivt skall bortifrån rastplatsen! Vi tittar frågande på varandra, Lennart och jag. Det är ett bra stycke bort. Vi följs åt en bit, innan vi skiljs för att var och en försöka smyga på skallet. En förkastlig metod, men nog höjer den spänningen alltid!

ETT SKÅDESPEL. . .

☐ ☐ Jag väljer att gå i en liten svacka, där finns bra skydd och är lätt att välja alternativa "smygvägar". Efter några minuter kommer en tjäderhöna flygande från Lennarts håll, men skallet fortsätter utan tendens till avmattnig. En bit längre fram stöter jag själv en höna. Den flyger till min förskräckelse rakt mot Penni. Skallet fortsätter dock som om ingenting hänt. Jag noterar detta med tillfredsställelse. Det är ett ottyg, när hundar avbryter sitt skall för minsta lilla störning. Penni är ju rutinerad ännu, men hon måste lära sig detta också. Skogen glesnar. Jag närmar mig. Det första jag upplever genom skallet är ett intensivt kacklande från en tjäderhöna. Av Penni syns bara en sky av andedräkt, där hon står i en svacka ur synhåll för mig och skäller. Solen skiner genom grenverket. Jag får en känsla av att jag bevittnar ett skådespel skrivet för tusentals år sedan, men bara i en för dagen ny regi.

☐ ☐ Det viner i luften ovanför mig. En tjäderhöna kommer flygande bara på några meters håll med kurs rakt mot trädet där handlingen utspelas. Penni bringas ur fattningen några sekunder och springer några steg i den flyende hönans riktning, men ändrar sig och återupptar skallet. Under de sekunder hunden varit tyst, har också tjäderhönan lugnat sig, men när skallet fortsätter blir hon lika ilsken som förut. Jag

tar några försiktiga steg framåt i skydd av en tät gran och upptäcker nu hönan. Det är en gammal dam som i sin ilska vandrar fram och tillbaka på den grova gren hon räddat sig upp på. Hennes hals svänger oroligt medan hon kacklar. Den stora fågeln lyser vackert i morgonsolen. Jag kan inte undgå att lägga märke till hur väl kamouflerad hon egentligen är. Hade hon suttit stilla, hade jag haft besvär med att lokalisera henne. Det är lämpligt hagelhåll. Jag lyfter bössan och trycker av. Hagelsvärmen sopar ner henne från grenen, men hon får luft under sig och seglar bort på stela vingar mot den tätare skogen nedanför. Färden går bara någon meter ovanför marken och hon förföljs av en enveten hund.

EFTERSÖK. . .

☐ ☐ Jag springer fram för att ta ut riktningen efter den bortseglande fågeln. Len-nart kommer fram ur sitt gömställe en bit därifrån. Han berättar att han förgäves sökt lokalisera hönan under skallet, men tydligen tittat i fel träd. Vi kommer överens om att han skall stanna vid skottplatsen, medan jag skall försöka leta upp det försvunna ekipaget. Klockan visar nu att det är hela tjugo minuter sedan vi hörde det första skallet vid trädet.

☐ ☐ Det är ett vanskligt företag att leta rätt på en dödsskuten fågel, när man inte har tillgång till en rutinerad hund. Min chans ligger i att hitta hunden. Har fågeln fallit finns hunden där. Men jag vet att Penni inte skäller vid en fallen fågel. Efter nära 200 meters långsam vandring och lockande på hunden, kommer jag fram till en liten myr. Redan något missmodig tittar jag ut över myren. Där, i södra spetsen, ser jag en liten rörelse! Så sticker en spetsig nos fram genom myrens bruna starr. Penni! Några språng och jag står invid henne. Där, på marken ligger tjäderhönan. Stendöd! Och med tydliga märken efter Pennis obligatoriska kroppsvisitering. Penni snor runt omkring mig när jag vänder tillbaka till min jaktkamrat med hönan i ena handen.

☐ ☐ Under kaffekokningen på kullen friskar vinden i, talkronorna tar spjörn mot vinden, och den härliga morgontystnaden föses undan av ett mäktigt susande. Marken torkar snabbt upp och jaktförhållandena försämrats avsevärt. Sedan vi kramat sista droppen ur kaffepannan och skakat ur sumpen, vänder vi hemåt. Solen står högt. Halva dagen är ju kvar. Men vi känner oss mätta på upplevelser och väljer en fin stig för hemfärden. Några oförsämda järpar får plikta med livet, när de retat hunden genom att locka henne längre och längre bort från oss. Men all annan fågel verkar som bortblåst.

☐ ☐ När vi efter en tröttande bilfärd svänger in på parkeringen känns tröttheten i benen. Väl inne i bostaden och till slut nedhalkad i ett badkar, gör jag den sista summeringen av dagens händelser.

Än har vi, Penni och jag, en bra bit kvar på vägen innan jakten flyter klanderfritt. Detta är bara början. När jag efter badet sätter mig i husets skönaste fåtölj och sakta drar några bloss på min pipa, kommer Penni och lägger sig bredvid på golvet. Hon vänder sitt spetsiga ansikte emot mig, som om hon ville säga:

Du måste först och främst försöka lita på mig när jag skäller!

TIDNINGEN RÄTTAR

På grund av korrekturfel i nr 3 1974/75 av "Den Skällande Fågelhunden" drabbades Rune Samuelssons artikel på sätt som kom att förvanska sakinnehållet.

På sid. 10, sista meningen i femte stycket under rubriken "Slutsatser", skulle således ha stått "mellanting av de två faserna" och inte "mellanting av de två raserna".

På samma sida (10) under samma rubrik fast i tredje stycket skulle ha stått "väl så god näsa som en skällande fågelhund" i stället för "väl så god näsa som en stående fågelhund".

Redaktionen

HUNDUTSTÄLLNING

SSF/Norra Lokalavdelning anordnar utställning för
skällande fågelhundar i Boden den 11 maj 1975

Domare: MIKKO MALJANEN

Sista anmälningsdag: 25 april 1975

Anmälan till: Sigrd Grah, PI 1406, 940 15 Rognäs, SSF/N postgiro
48 95 27-2

Förfrågningar: Sigrd Grah, tel 0911/412 25 (Svensbyn)

eller till: Gustaf Rova, tel 0921/120 28 (Boden)

VÄLKOMMEN TILL EN SOM VI HOPPAS TRIVSAM UTSTÄLLNING!

Rapport från älgprovskommittén

av STIG E ONNERFELT

Specialklubben för Skällande Fågelhundar tillsatte på sin tid en kommitté om tre personer — Bo Pålsson, Jan Åkerman och undertecknad, Stig Onnerfelt, som ordförande — med uppgift att utreda lämpligheten av att använda småspetsar som älghundar, utforma eventuella förslag till jaktprovsbestämmelser, championatföreskrifter o. d. Bakgrunden var i första hand att vissa av våra hundstammar visade utpräglad lust för älgjakt och hyste individer, som var mer intresserade av älg än annat vilt.

En andra orsak var Svenska Älghundklubbens negativa ställningstagande till våra småspetsars deltagande i de av denna klubb arrangerade älghundspöven. Älgjaktprov, öppna även för småspetsar, arrangeras f. n. endast i Finland. En tredje och mycket väsentlig orsak är den hastigt växande älgstammen i särskilt sydöstra Sverige och den där påfallande bristen på jaktbart fågelvilt.

Svenska Älghundklubbens nuvarande löshundsprov för älghundar är upplagt så, att det i stort sett motsvarar en jägares krav på en älghund i älgfattiga marker. Man premierar alltså ett relativt stort sök och ett envist förföljande av påträffade älgar. Egenskaper, som i mera älgrika trakter också kan vara till stor nackdel. I varje fall för jägare med mera begränsade jaktmarker. Det är uppenbart att man i älgrika marker, t. ex. med en vinterstam på 10—15 älgar per tusen hektar och en avskjutning om fyra älgar på samma areal eller däröver, inte effektivt kan utnyttja en hund, som snabbt försvinner ut över rågången på sök och någonstans på annans jaktmarker tar upp älg, som den ställer eller förföljer resten av dagen utan att låta sig avlockas. Flera av våra småspetsar är emellertid fullt kapabla att uträtta ett mycket gott löshundsarbete även i älgfattiga marker, kanske just på grund av att ett stort sök och envishet spelat en betydande roll vid valet av avelsdjur under de förhållanden, som tidigare varit rådande. Behovet av ett jaktprov i huvudsak upplagt efter Svenska älghundklubbens modell torde också komma att kvarstå i stora delar av vårt land, men det är också uppenbart att vi, därjämte behöver ett annat prov, upplagt efter tidens krav på samarbete och lydnad, och anpassat till den älgthäthet, som man mera allmänt har att räkna med i allt större delar av landet. Till de småspetsar, som är aktuella i älgjaktssammanhang, hör också buhunden, varför det kan vara skäl att ompröva dess klubbtilhörighet. Beträffande de s. k. ledhundspöven fyller dessa i sin nuvarande utformning i stort sett sitt ändamål och torde därför kunna behållas i oförändrat skick även för prov med småspetsar. Kommitténs förslag är således, att Specialklubben för Skällande Fågelhundar skall anordna egna älghundspöven för småspetsar, dels såsom löshundsprov efter Svenska Älghundklubbens provningsordning, dels som löshundsprov efter nya regler lämpade för marker med relativt stor älgthäthet, samt slutligen ledhundspöven enligt gällande regler. Kommittén finner det angeläget att ägare till småspetsar med älganlag snarast beredes tillfälle till dokumentation av hundarnas jaktegenskaper och anser att ansökan om att få anordna egna jaktprov för älghundar snarast bör inges till SKA:s Tävlingskommitté.

Stig Onnerfelt
1973

Kommittén framlägger också följande preliminära förslag till provningsordning för löshundsprov med älghundar i älgrika marker i och för nödvändig försöksverksamhet under en tre- till femårsperiod.

ÄLGHUNDSPROV - SYDSVERIGE

Målsättning: Provet, som skall anordnas som löshundsprov i område, som stadigvarande hyser en älgstam om minst 10 djur per 1.000 ha, syftar till att utveckla och dokumentera hundens förmåga att finna och ställa älg samt villighet att låta sig dirigeras av föraren.

Provmoment:

A. Förtjänster

- Sök:** Idealsök: Ett revierande sök med god fart i regel utom synhåll för föraren men med god kontakt med denna. Intervall: cirka 5 min. Godtagbart sök: D:o med god fart och stil. Intervall: cirka 3 min. Poäng 0—10. Koefficient 1.
 - Förmåga att finna älg:** Idéellt: Hunden utnyttjar såväl spår som vind vilket resulterar i snabba och många upptag. Godtagbart: Två upptag/prov. Poäng 0—10. Koefficient 2.
 - Beteende vid upptag:** Idéellt: Lugnt. Älgen stannar vid upptagsplatsen eller dess närhet. Godtagbart: Lugnt eller älgen stannar vid upptagsplatsen eller dess närhet. Poäng 0—10. Koefficient 2.
 - Ståndskallets art och hörbarhet:** Idealskallet: Grovt, lugnt, tätt, utmärkt hörbarhet (min. 75 skall/min). Godtagbart: Enstaka repriser, godtagbar hörbarhet, relativt tätt (min. 50 skall/min.). Poäng 0—10. Koefficient 1.
 - Uthållighet på stånd:** (Med stånd menas även gångstånd). Idéellt: Min. 30 min. eller tills avlockning sker. Godtagbart: Min. 15 min/älg. Poäng 0—10. Koefficient 1.
 - Avlockning från stånd:** Idéellt: Hunden lämnar ståndet på enstaka svag signal eller tecken. Godtagbart: Hunden kommer in till föraren inom 10 min. från första försök till avlockning. Poäng 0—10. Koefficient 1.
 - Spårning:** Idéellt: Lugn, spårnoga utan hets och större förspringsningar minst 500 meter, eller erövrat 1:a ökl viltspårprov. Godtagbart: Hunden klarar spårning minst 500 meter eller har erövrat minst 3:e ökl viltspårprov. Poäng 0—10. Koefficient 1.
 - Lydnad och samarbete i övrigt:** Idéellt: En på förarens signaler och tecken mycket uppmärksam hund som lätt låter sig dirigeras i önskad riktning eller inkallas. Godtagbart: Hunden visar godtagbar följsamhet och lydnad samt återvänder till föraren inom 1 timme efter konstaterat älgarbete. Poäng 0—10. Koefficient 1.
- Summa möjliga förtjänstpoäng under A = 100.

B. Fel, som utesluter från visst pris eller diskvalificerar.

- Drevskall på älg:** Hund som upprepade gånger uppenbart driver älg med skall utan omedelbar kontakt med djuret får ej tilldelas 1:a pris. Felpoäng 0—10. Koefficient 1.

2. Interesse för annat vilt: Hund, som på för provets fullgörande störande sätt visar intresse för annat vilt än älg, och ej inom 20 min. efter påbörjat försök låter sig avlockas får ej tilldelas 1:a pris. **Rådjurendrev utöver 20 min. medför dock diskvalifikation.** Fågelskall eller skall på rovdjur eller ekorre tolereras under förutsättning att föraren i förväg anmält att hunden användes även vid sådan jakt och att hunden låter sig avlockas inom föreskriven tid.

Felpoäng 0—10. Koefficient 1.

3. Skottfasthet: Hund som visar uppenbar skottträdsia diskvalificeras. Felpoäng 0—10. Koefficient 1.

Summa möjlig felpoäng under B = 30.

Fordringar för erhållande av pris:

- 1:a pris ökl 70 poäng, dock minst 5 i samtliga moment.
- 2:a pris ökl 60 poäng, dock minst 4 i samtliga moment.
- 3:e pris ökl 50 poäng.

Fordringar för erhållande av u- och j-championat: Samma som vid fågelhundsproven.

Normer för förtjänstpoäng:

- 0 = intet arbete
- 1—3 = ej godtagbar prestation
- 4 = godtagbar prestation
- 5—9 = olika grader av berömvärt arbete
- 10 = felfri prestation.

Normer för felpoäng:

- 0 = ingen anmärkning
- 1—4 = ej direkt störande fel
- 5—10 = olika grader av störande faktorer.

RESULTAT FRÅN FINLAND

En regel inom SSF är att den som tävlat med sin hund i utlandet själv har att rapportera resultaten till redaktionen. Åke Andersson, Satter, har lämnat följande uppgifter från ett jaktprov i Finland.

Savitalpale 23 november

Skil:

S 43979/72 Nalle (nobs), äg. I. och Å. Andersson, Satten 65 poäng — 2:a pris (fjärde hund bland 10 startande).

Savitalpale 24 november

Skil:

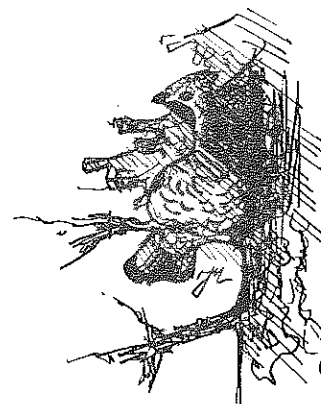
S 43979/72 Nalle (nobs), äg. I. och Å. Andersson, Satter 77 poäng — 1:a pris (andra hund bland 10 startande).

NORRBOTTENSPETS GICK VILTSPÅRPROV

Alltför sällan berättas om någon finsk spets eller norrbottenspets som deltagit i viltspårprov. Trots blygsamt resultat var det därför glädjande när Svenska dreverklubbens domarprotokoll från viltspårproven i Oskarshamn den 4 augusti i fjol ramlade in på redaktionen. Protokollet berättade att norrbottenspetsen S 30884/72 Tjibas Ditte, ägd av Margit Levi, Påryd, gjort ett försök men tyvärr inte fått godkännande. "Tiken var ej tränad men visade dock stundtals intresse för spåret", berättas det i protokollet.

Våra främsta jaktprovshundar

av RUNE SAMUELSSON

Ändamålet med jaktproven är att utröna och kartlägga en hundras jaktliga status och vilka individer och/eller linjer som har speciellt starka jaktanlag och om hur dessa nedärves.

När vi började vår verksamhet 1962 visste vi mycket litet om dessa frågor. Det enda vi var säkra på var att vissa hundar var användbara jakthundar. De finska skallkungarna framstod som ouppnåeliga storheter på hundarnas stjärnhimmel. Det var en tämligen blygsam, ödmjuk och förundrande grupp av oss som reste iväg till den första landskampen i Villmanstrand år 1967.

VÄL ANVÄNDA PENGAR

Dessa landskamper — av många ifrågasatta — har varit en tämligen kostsam affär för oss. Men pengarna har varit väl använda. Vi har kunnat kartlägga rasens jaktliga kapacitet och hur våra hundar förhåller sig till rasen i dess hemland. Den som följd mätningen (landskamperna) behöver inte tvivla på att våra hundar är minst lika bra och ingen behöver heller tro att man köper ett ämne till en Nordisk Mästare bara för att valpen/hunden kommer från rasens hemland, vilket är att gå över ån efter vatten. Försättningsvis ligger landskampernas värde på det tävlingsmässiga planet och ej så mycket på det analytiska.

Jaktprovperioden är tillräckligt lång för att ge upplysningar om den jaktliga utvecklingen. Det kan påpekas att provreglerna före år 1968 i stort sett hade samma svårighetsgrad på 1:a pris som nu och att det sannolikt var svårare då att erhålla verkligt höga poäng, t. ex. över 85, beroende på att man vid subjektiva värderingar inte ville komma alltför nära maximisiffror. Men utan tvekan har vi fler goda hundar nu än för tio år sedan, vilket främst beror på att rasens registreringsstal tiodubblats. Däremot är det tveksamt om toppen är bättre.

LINJEMÄSSIGA SAMBAND

Vissa avelsmässiga tendenser är klart skönjbara och den som studerar förteckningen i slutet av denna artikel, och hundarnas inbördes släktskapsförhållanden, upptäcker tämligen klara linjemässiga samband.

Den första norrbottenspetsen provades 1967. Men alltför få hundar har kommit till proven för att säkrare slutsatser är möjliga att utläsa. Det kan emellertid fastslås att de bästa av dessa hundar är användbara jakthundar på fågel och att någon enstaka hund kan tävla om 1:a pris i elitklass.

I förteckningen är samtliga hundar förutom Tjibas Micke finska spetsar. Micke är också den enda norrbottenspets som tagit 1:a pris i elitklass i Sverige.

I förteckningen har några hundar fler än en avkomma. Bland hanhundarna har Tornedalens Ukko sju avkommor och hans fader Tornedalens Jack tre avkommor. Bland tikarna har Tornedalens Tippa och Aljo Pörri tre var och Metsämiehen Anu och Tabu två var. Pörri, Anus och Tabus avkommor — förutom en — har Ukko till fader. Tretton av hundarna tillhör linjen Peku-Tippa-Ukko. Någon annan linje kan inte skönjas, eftersom de övriga hundarna inbördes släktskap ej är större än den man vanligen finner hos den finska spetsen.

Förteckningen upptar samtliga våra genom tiderna främsta jaktprovshundar, som har provats minst tio gånger, blivit Nordiska Mästare eller Skallkungar och erhållit ett optimalmedelvärde på minst 60 poäng (optimalmedelvärde = medelvärdet av hundens tre bästa provresultat).

J Ch, SK, NM	Ukkos Rippe	Kjell Rosberg, Sorsele	86,7 poäng
D Ch, SK	Tornedalens Ukko	R o. R Samuelsson, Gällivare	85,7 "
D Ch, SK	Metsämiehen Anu	R o. R Samuelsson, Gällivare	78,3 "
D Ch	Ukkos Isku	Staffan Forslund, Storvik	78,3 "
NM	Ukkos Laika	Kjell Hedman, Lycksele	78,0 "
J Ch	Tornedalens Tippa	Uno Lindstedt, Vittangi	77,0 "
	Tornedalens Poppe	Rune Almqvist, Luleå	76,0 "
NM	Ståndskallets Sappo	Oskar Risberg, Gällivare	74,7 "
D Ch	Kiri	I o. B Vedbring, Storuman	74,3 "
NM	Ukkos Perro	Hans Sjölund, Lakaträsk	73,7 "
SK	Raija	Kurt Öhlund, Tväråsel	73,3 "
SK	Dolly	K G Ekroos, Skinnskatteberg	72,7 "
	Tornedalens Mikko	Rune Hultin, Gällivare	71,3 "
D Ch	Kruunupään Tutka	Gustav Rova, Boden	70,7 "
	Tjibbas Micke (nobs)	Nils Jonsson, Sysseleback	69,0 "
	Ståndskallets Tello	Arne Oskarsson, Slussfors	69,0 "
U Ch	Tornedalens Nalle	Rolf Norstedt, Svärdsjö	68,7 "
SK	Aljo Teri	Henry Karlsson, Holmsund	68,7 "
D Ch	Finnskallets Tola	Anders Jusslin, Holmsund	67,7 "
U Ch	Ukkos Penu	Stig Brännvall, Gällivare	66,3 "
	Porovaaran Paku	Kjell Hedman, Lycksele	66,0 "
	Finnskallets Tessa	A-L o. F Olofsson, Storuman	65,7 "
U Ch, SK	Fenno Lukas	Tore Sjöberg, Mockfjärd	63,0 "
U Ch	Finnskallets Concho	I o. B Vedbring, Storuman	62,3 "
D Ch	Tornedalens Nasta	Tore Strandgård, Kiruna	60,0 "

NM = Nordisk Mästare
SK = Skallkung
D Ch = Dubbelchampion
J Ch = Jaktprovschampion
U Ch = Utställningschampion

Ledamot i 1975 års Kennelfullmäktige:

Staffan Forslund, Furuvägen 16, 812 00 Storvik. Telefon 0290/115 36.

Suppleant:

Egon Grubbström, Box 26, 950 94 Övertorneå. Telefon 0927/102 64.

På älgjakt med mina norrbottnenspetsar

av BO PÄHLSSON

Utsikterna för årets älgjakt föreföll vara de bästa. Dels väntade sju licensälgar på hundarna och mig på Saxemara jaktvårdsområde, utanför Ronneby, dels hade vännen och norrbottenspetsentusiasten Erik Gunnar Eriksson i Malungsfors förmedlat kontakt med ett jaktvårdsområde i Malung som hade fem älgar.

Den 12 oktober anträdde resan till Malung, efter det att hundarna och jaktutrustningen stuvats in i bilen. Hundarna, ja, det var den snart sex år gamle norrbottenspetsen Käck, hans två döttrar Busan och Tira, samt slutligen två åttaveckors valpar som skulle levereras till två älgjägare i Särna respektive Idre.

Början av resan var inte helt problemfri. Valparna höll på att knäcka mig med sitt gnällande. Min räddning blev Småländska Vapenaffären vid Ingelstad, där jag stannade och inhandlade hörselvadd. Åtgärden räddade om inte mina nerver så i alla fall mina öron för bestående skador.

Större delen av den 68 mil långa resan gick därför lugnt, så jag hade gott om tid att meditera. Mina funderingar rörde sig mest om norrbottenspetsen som älghund. Vissa blodslinjer inom rasen, främst de s. k. Ljusträsk-hundarna med "älgradarn" Boy från Ljusträsk som stamfader, har enligt min uppfattning mycket goda förutsättningar som löshundar på älg. Uppfattningen grundar sig inte enbart på mina erfarenheter av Käck eller Boy, för vilken det fram till denna höst fällt 12 älgar, utan att jag med jämna mellanrum får kännedom om hundar, som har Boy en å två generationer bakom sig, och som skött sig bra i älgskogen. Uppskattningsvis torde dessa hundar utgöra knappt tio procent av antalet registrerade norrbottenspetsar. Då avståndet mellan landets norra och södra delar är mycket stort och jag — trots att jag är norrlänning — därtill bor nästan så långt i söder som det överhuvudtaget går att jaga älg med löshund, så torde det endast vara ett litet fåtal av de älghundar som finns inom rasen som kommer till min kännedom. Här kan klubben åstadkommit mycket, men varför sker så förtvivlat litet?

HAR SKRIVELSEN BLIVIT AVSÄND?

För flera år sedan fattades ett enhälligt beslut i riksklubben att hos SKK anhålla om tillstånd att arrangera jaktprov för älghundar. Har skrivelsen till SKK överhuvudtaget

blivit avsånd? Mig veterligt är det enda som hänt i detta ärende att Stig Onnerfelt framfört kraven inför Kennelfullmäktige våren 1974, varvid han också riktade en från kritik mot SAK för dess beslut att vägra ägarna av finska spetsar och norrbottenspetsar att delta i älgjaktsprov. Enbart vetskapen att vi har olika championshipsbestämmer för dessa raser i Finland och Sverige, vilket innebär att exempelvis en norrbottenspets kan bli jaktprovschampion på älg i Finland medan den i Sverige inte ens får starta på ett jaktprov, är skäl nog för SFF att göra en kraftfull insats hos SKK.

Mina funderingar gick också över till mer närstående problem. Hösten 1973 hade jag startat Käck på jaktprov i Finland, varvid det gick så illa att han blev påkörd och illa skadad av en bil när han passerade en motorväg. Skulle hans vänstra bakben hålla för påfrestningarna under jakten? Därtill var såväl han som tikarna otränade beroende på att jag under sommaren köpt ett f. d. torp, som krävde massor av tid och arbete för att bli beboeligt.

När vi — d. v. s. hundarna och jag — närmade oss Malungstrakten konstaterade jag med viss oro att där fanns gott om snö. Väl framme i Malungsfors tillbringade jag kvällen i gemytlig samvaro med Erik-Gunnar och hans Birgitta.

Söndagen gick åt till förberedelser för jakten, bl. a. inkvarterade jag mig tillsammans med Olof Jos, John Enders och Johan Eriksson i den sistnämndes jaktstuga, som låg mitt inne i markerna. Vi var således fyra man och lika många hundar som skulle samsas om utrymmet i jaktstugan. Förutom mina tre hundar fanns ytterligare en nobs i stugan, nämligen Johans Sluggo, (efter Käck) för vilken man fällt två älgar på stånd.

EN NATTS OROLIG SÖMN

Efter att ha stoppat i oss en massa smörgåsar och kaffe var det dags att koja för en natts orolig sömn. Jag har många gånger undrat om jag är ensam om att uppleva natten innan första jaktdagen som en plåga. Den här natten var inget undantag. Jag som normalt sover som en stock, vaknade gång på gång. Ibland var det någon av kompisarna som snarkade väl kraftigt, ibland var det någon av hundarna som gnällde i sömnen. Men allting har en ände, så också denna natt. Morgonen kom med klarblå himmel och åtskilliga minusgrader. Det var ett grannt väder för skogspromenader, men nästan sämsta tänkbara väder för jakt med löshundar. På grund av den hårda skaren var chanserna minimala att skjuta älg på stånd, det var vi helt på det klara med. I samråd med jaktledaren Leif Tohrs beslöt vi — d. v. s. Johan och jag — att under förmiddagstimmarna gå med ungtikarna och låta de tyngre hanhundarna vila. Det område som vi gick över under de första timmarna bestod till stor del av hyggen. Snön, som på sina ställen var halvmeterdjup, underlättade inte framkomligheten.

Inga som helst älgslag kunde vi se och som tikarna började få problem med tassarna beslöt vi att ta middagspaus. Efter pausen blev det Käckas tur att försöka göra rätt för kost och logi. Han gjorde emellertid bort sig totalt och skämde i stället ut sig genom att helt förlora kontakten med mig. Eftersom detta inte hänt tidigare, är hans ovana vid snö min enda förklaring. Den väderlekstyp som dominerar i sydligaste Sverige är regn och hårda västliga vindar.

TOG UPP KO MED KALV

Tisdagförmiddag var det Johan Erikssons tur att gå med hundarna Sluggo och Tira. Innan vi skildes på morgonen kom emellertid Johan och jag överens om att kom han på någorlunda färsk älgslag och unghundarna fick svårigheter att ta upp, så skulle han hämta Käck som låg i jaktstugan. Så skedde också och Käck tog — en stund efter släppet — ko med kalv. Lyftet gick över stora delar av marken och efter hand blev ståndskallen allt vanligare, men p. g. a. skaren var det emellertid inte möjligt för hundföraren att komma till skott. Efter ett par timmar gick slutligen älgarna in i ett annat avsnitt av marken varvid Käck återvände till upptagsplatsen.

Då laget inte hade några passkyttar utplacerade i detta avsnitt, gav jaktledaren per radio order om förflyttning av passkyttarna. Själv fick jag en uppmaning att ta rätt på hunden och efter en kortare rast släppa honom på ingångsspåret. Uppmaningen vållade inga problem då jag strax mötte Käck i närheten av jaktstugan. Efter det han fått mat och buljong fick han ta igen sig en liten stund. När vi sedan åter var på väg till den avtalade mötesplatsen började jag så smått att misströsta, då jag såg att han haltade. Den besvärliga skaren hade gått hårt åt såväl ben som tassar.

Väl framme vid ingångsspåret var emellertid hans krämpor som bortblåsta. När han blivit av med halsband och koppel dröjde det inte länge förrän upptaget kom. Lyftet gick i stora bukter över en ganska kraftigt kuperad terräng omväxlande med stånd och gångstånd. Också denna gång gjorde vi flera misslyckade försök att komma till skott på stånden, men skaren omöjliggjorde alla försök.

Hej hopp! Författare och hund på jakt efter färsk älgslag.

"DJÄKLA SKJUTÖVNINGAR"

När det gått en timme efter upptaget hördes ett par-tre skott, men gångståndet fortsatte oförändrat. Efter ytterligare en kvart hördes ytterligare sex-sju skott. I tro att det rörde sig om bomsnitt sa jag till Olof Jos, som var min vägvisare: "Vad är det för djäkla skjutövningar?" Men Olof svarade: "De där sista skotten kom från jaktledarens håll och han är en säker skytt. Så de skotten var säkert inga bomsnitt." Strax där efter började vi gå i riktning mot jaktledarens pass och väl framme kunde vi konstatera att han fällt inte mindre än fyra älgar. De första tre skotten vi hörde gällde en mindre tjur, som låg någon kilometer längre bort. Vem som fällde den är mig inte bekant.

Det märkliga var att de två älgar som Käck tog upp på morgonen "förmerat" sig och blivit fem. Det finns ingen annan förklaring än att kon och kalven förenat sig med de andra, efter det att Käck lade av det första lyftet.

Tiden var nu så långt gånget att vi endast passade de fällda djuren och lät dem ligga över natten. På morgonen följde jag med kompisarna enbart för att ta bilder, som tyvärr blev för mörka för att publiceras. Efter ett hjärtligt tack och farväl styrde jag åter kosan mot Blekinge.

Veckan därpå eller närmare bestämt lördagen den 19 oktober sammanträffade jag med kamraterna i Saxemara jaktvårdsområde som jag lärde känna under den lyckade jakten året innan. Innan jag går vidare i detaljerna kring jakten, vill jag nämna att i detta område har man stränga förbud mot att skjuta ko eller kviga. Man har t.o.m. bestämt att den som överträder förbudet får böta 1.000 kronor. Eftersom man haft bestämmelsen i åtskilliga år har följden blivit att älgdjur är relativt sällsynta, medan det däremot finns gott om kor på marker, till hundförarnas måttliga förtjusning.

ETT LUGNT UPPTAG

En knapp halvtimme efter det att Käck släpptes, så hördes ett lugnt upptag. Djuren — ko med kalv — var till en början mycket oroliga, varför lyftet till en början rörde sig över rätt stora områden. Så småningom lugnade de sig något och lyftet övergick till att bli oroliga gångstånd och stånd. Vi konstaterade snart att kon var mycket aggressiv och gjorde upprepade anfall mot hunden som han elegant parerade. Hennes kalv lyckades vi däremot inte upptäcka utan den fälldes på gångstånd av en passkytt, som talade om att hunden vid skottillfället gick fem meter bakom kalven, lugnt skällande.

Efter en kortare paus släpptes Käck tillsammans med Busan på samma mark, då jaktledaren Torsten Oredsson var övertygad om att det fanns flera älgar på området. Hundarna kom nästan omedelbart på färsk slag och försvann genast. Upptaget skedde cirka två km från oss, utom hörhåll. Per radio blev vi dock snart informerade om var hundarna höll hus.

Efter snabb förflyttning till detta markavsnitt, visade det sig att hundarna hade fast stånd på ko med kalv. Jag hade tillfredsställelsen att få skjuta kalven, som föll mitt emellan hundarna. Vad som glädde mig mest var att vi fått fälla en älg på fast stånd när ungtiken Busan var med, det var nämligen hennes första älg på stånd. Det blev emellertid inte den sista, för en knapp vecka senare fälldes vi en skadskjuten älgko för henne och hennes mor, Näbsens Järvi, på ett vackert ståndskall. Järvi är värd ett särskilt omnämnande: härstamningen är rent finsk. Hon har, i motsats till sin dotter, inga medfödda anlag på älg. Men hennes stora jaktlust och den totala avsaknaden av skogsfågel i dessa trakter har tvingat henne att börja ägna sig åt älg. Största skillnaden i beteendet hos denna typiska fågelhund o. Ljusträsk-hundarna är — som jag uppfattar det — avsaknaden av anlaget att göra längre förföljanden. Det är denna egenskap att envist förfölja älgen i fyra, fem, ja t. o. m. upp till sex timmar, som jag anser vara så enormt värdefull hos Ljusträsk-hundarna och som i den framtida aveln inte får gå förlorad.

YTTERLIGARE TRE ÄLGAR

De följande två veckosluten fälldes vi ytterligare tre älgar för Käck. Jag ska inte trötta läsaren med att i detalj skildra samtliga jaktdagar, men låt mig få berätta vad som hände den sista jaktdagen.

Tjugo minuter över tio hörde vi ett lugnt och fint upptag. Djuren var skygga så att första halvtimmen präglades av oroliga gångstånd. Plötsligt blev det fullt sken. Förklaringen till skenet uppenbarade sig snart i form av ett äldre par, som var ute på en skogspromenad. Så småningom lugnade älgarna — ko med kalv — sig och slutligen hörde vi ett fast ståndskall.

Nu gjorde jag en oförlätlig "tavla". Angelägen som jag var att ungtikarna Busan och Tira skulle vara med på stånd när ett djur fälldes, så sprang jag till bilen som stod parkerad i närheten och släppte dem båda. Hur i h-e kunde jag? Resultatet blev att älgarna skenade på nytt och det så hårt att de inte "hade tid" att runda närbelägen havsvik, utan simmade tvärs över den. Käck som inte längre gärna går i vatten — beroende på att han för ett par år sedan ådrog sig en prostatainflammation — föredrog att gå runt viken. Han kom ganska snart på nytt i kontakt med älgarna, som efter någon halvtimme försökte skaka av sig sällskapet genom att dra iväg mot jaktvårdsområdet norra del, långt utom hörhåll från oss. Nu tyckte Busan att det fick vara nog och kom tillbaka till mig. Tira hade lagt av redan då älgarna simmade över viken.

Vid ett-tiden lyckades vi lokalisera ståndet, som var i närheten av jaktvårdsområdets norra gräns. Sista biten gick vägvisaren ensam, men det bar sig inte bättre än att han vindstötte p. g. a. den växlande vindriktningen.

Längre än så här går Käck inte gärna i vatten, efter en prostatainflammation han ådrog sig för ett par år sedan.

SKADSKJUTEN AV EN PASSKYTT

Därefter utvecklade sig händelserna i snabb takt. Älgen — för det var nu ett ensamt djur — gick undan en knapp kilometer, varvid den blev skadskjuten av en passkytt. Därefter gick älgen och ställde sig på fel sida om gränsen, där det blev fast stånd. Medan vägvisaren och jag gjorde en kringgående rörelse för att med säkerhet fastställa var älgen stod, bar det sig inte bättre än att nyssnämnde passkytt lämnade sitt pass, gick fram till ståndet och fälldes älgen, som till råga på eländet visade sig vara en ko. Klockan var då två. Stämningen blev minst sagt tryckt när Eddie — vägvisaren — upplyste skytten om att älgen låg 50 meter utanför jaktvårdsområdets gräns.

Det återstod inget annat för jaktledaren än att ringa till polisen och be dem ta vara på älgen, som i sådana här situationer tillfaller staten. Det var ett tråkigt slut på en lyckad säsong. Så allvarligt såg man i laget på det skedda att allt intresse för att fortsätta jakten var borta, trots att två älgar återstod av licensen.

En hundägare är och förblir alltid en hundägare, och självfallet utgör inte jag något undantag. Jag såg helt naturligt på det som hänt med andra ögon än de övriga i jaktlaget och glädde mig åt att Käck fått sin tionde älg för året efter ett bra jobb.

VANDRINGSPRIS

Uno Lindstedt vandringspris "TORNEDALENS KENNEL" har under året erövrats av UKKOS KENNEL Ruth och Rune Samuelsson, Gällivare med 35 poäng.

T. Koskinens vandringspris har erövrats av S o SF BCH Ukkos Rippe S 08356/69, äg. Kjell Rosberg, Sorsele med 388 poäng.

UKKOS KENNEL, Ruth och Rune Samuelsson, vandringspris "UKKO-PRiset" har erövrats av S o SF BCH Ukkos Rippe S 08356/69, äg. Kjell Rosberg, Sorsele, med 18 poäng, och poängställningen efter tre år är följande:

1. S o SF BCH Ukkos Rippe 69 poäng
2. Int. och Nord U CH Ukkos Penu 62 poäng

KENNEL NÄBSEN, Ingrid och Åke Andersson, vandringspris har erövrats av Nalle S 43979/72, äg. Ingrid och Åke Andersson, Hakkasbyn, med totalt 33 poäng och här är ställningen:

1. Nalle S 43979/72 33 poäng
2. Tjibas Mikke S 00834/69 30 poäng

KENNEL NÄBSEN, Ingrid och Åke Andersson, BRUKSCHAMPIONATPRIS, har ingen hund kvalificerat sig för.

KOMPLETTERANDE JAKTPROVSRESULTAT I ÖPPEN KLASS 1974

Storumans 16 oktober

Penni (nobs), äg. Hans Dahlsten, A-jaurforsen 58 poäng — 3:e pris.

I årsboken i föl kom inte nedanstående resultat med, vilket påpekats av medlem nr 98 Margit Levi.

MALMÖ 17 mars 1973:

Domare: Arne Samuelsson.

NORRBOTTENSPETS:

TJIBAS DITTE 1 ukl, hp, 1 skl, ck, cert, Bir 1.

TJIBAS MILKA 1 ukl, hp, 2 skl, ck, cert, Bir2.

LANDSKRONA 9 sept. 1973:

Domare: Öivind Asp.

NORRBOTTENSPETS:

TJIBAS IKKA 1 ukl, hp, 1 skl, sk, cert, Bir 1.

TJIBAS DOCKAN 1 ukl, hp, 2 skl

TJÄDERKNIVEN TILLBAKS

Minns ni Tjäderkniven — SSF:s klubbkniv som blev så enormt populär att den t. o. m. började säljas på öppna marknaden.

Sedan efterfrågan på Tjäderkniven för länge sedan tömt alla lager, har det dock under våren varit möjligt för SSF att köpa upp en ny serie från tillverkaren. Tjäderkniven finns därför fr. o. m. riksårsmötet att köpa hos respektive lokalklubbar. Priset (10 cm blad) är 45 kr.

Kassören.

NYTT DIPLOM PÅ VÄG

Det har varit litet inflation på diplommarknaden inom SSF de senaste åren. Många har också ansett att diplomerna varit något "fattiga" i utförande. Någon "valörsskillnad" har det heller inte varit mellan t. ex. ökl och ekl.

Vid sammanträde i Arvidsjaur den 31 januari beslöt emellertid SSF:s styrelse att låta trycka upp en helt ny diplom-serie för följande hundar: 1:a-pristagare i ekl (jaktprov), Skallkungen, Nordiske Mästaren och Riksutställningsvinnaren, om denne är berättigad att tävla i jakthundsklass.

De nya diplomerna, som är under tryckning, har utformats av Piteåkonstnären Mats Åke Bergström.

De tidigare diplomerna ska behållas för 1:a-pristagarna i ökl (jaktprov), 2:a-pristagarna i ekl (jaktprov) samt cert- och Bir-hundar vid SSF-utställningar.

De nya bestämmelserna gäller fr. o. m. 1974.

Ordet är fritt

STÄMMER STATISTIKEN?

Jag har legat sjuk en tid och haft tid att gå igenom "Den Skällande Fågelhunden" och börjat undra en del bl. a. över statistiken. Jag har inte nr 1 1973. Finns det någon möjlighet att få den? Om det just i detta nummer står något bruksprov som jag missat så ber jag i förväg om ursäkt (det är fler än jag som undrar).

Hur kan en uppfödare som under åren 1968—72 inte fått upp någon bruksprovsmeriterad hund komma på högre plats (Be) än den som under samma tid fått upp två meriterade hundar. Enligt min mening så måste man väl komma på 0 vad Be beträffar om man inte själv fått upp en meriterad hund.

Detsamma gäller ju utställningsresultat. Kommer en del av dessa inte med vid uträkningen så stämmer ju inte statistiken, har inte respektive priser kommit med i årsboken så lär de inte komma med vid uträkningen heller.

Jag undrar också om det går att sätta sitt kennelnamn på inköpta hundar som saknar både far och mor. Enligt SKK:s bestämmelser om användandet av kennelnamn så går det inte då det är missvisande.

MARGIT LEVI.

SVAR TILL MARGIT LEVI:

Du synes bekymrad över statistiken. Statistik kan som bekant ljuga om den förankras i det syftet. Avsikten är då dubbel, dels att dölja verkligheten och dels att prioritera något framför någonting. Detta ligger utanför mitt intresseområde, som kan sägas vara, att spegla det avelsarbete, som norrbottenspetsen genomgått och genomgår. Det är helt korrekt att en uppfödare, som inte fått upp någon jaktprovsmeriterad hund hamnar på 0 avseende Be. Detta visar även tabellen. Samma förhållande gäller Ee. Tyvärr kan jag inte i sak bemöta dina påståenden, eftersom Du inte konkretiserat dessa. Vore dock tacksam för detta för att undanröja oklarheter och rätta till eventuella felaktigheter.

Att sätta kennelnamn på importerade hundar är för mig mera en fråga om moral än bestämmelser. Oavsett kennelnamn har varje hund både en far och en mor. För mig är hunderiet en spännande hobby.

JOHNNY NIVA.

Resultat från ringarna 1974

SSF/Södra. Rättvik 18.8 1974. Domare M. Maljanen.

NORRBOTTENSPETS.

Hanhundar:

PRICK S 56688/73. Äg. G. Eriksson, Malungsfors. 1 ukl, 1 ukk, Hp, Ch, Bir-2.
HEJ S 54410/71. Äg. J. Martinsson, Lima. 1 ökl, 1 skl.
KIM S 41039/72. Äg. A. Branäs, Lima. 1 ökl, 2 skl.
ÅKES JOCKE S 19126/73. Äg. K. Hill, Särna. 2 ökl.

Tikar:

BIFURKATIONENS KAISA S 26359/71. Äg. O. Björk, Strömsund. 1 ökl, 1 skl, Cert, Bir-1, Hp.

FINSK SPETS.

Hanhundar:

FENNO JARPE S 50062/73. Äg. G. Sandström, Woxnabruk. 2 ukl.
FENNO KARPO S 56468/73. Äg. K. R. Falk, Saltsjö-Boo. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 1 skl, Cert, Bir-2.
FENNO ERI S 34674/72. Äg. N. Hermansson, Näs. 1 ökl, 4 skl.
JACK S 24126/73. Äg. B. Henriksson, Sysseleback. 0 ökl.
METSÄMIEHEN SEPPO SF 65450/73. Äg. B. Henriksson, Likenäs. 1 ökl, Ck, Hp, 2 skl, Bir-3.
MURRE S 27892/72. Äg. G. Norell, Ljusdal. 1 ökl, 3 skl, Ck, Hp, Bir-4.
TOIVO S 26131/73. Äg. U. Modén, Sysseleback. 1 ökl, R-skl.

Tikar:

AILA S 57944/73. Äg. I. Larsson, Ljusdal. 2 ukl.
RÖJBACKENS ILO S 59313/73. Äg. E. Forsström, Skinnskatteberg. 1 ukl, 1 ukk.
SEJA S 45367/70. Äg. I. Johansson, Ockelbo. 2 ökl.
RÖJBACKENS TANJA S 02775/72. Äg. O. Berglund, Hällefors. 1 ökl, 1 skl, Cert, Hp, Bir-1, 1 brhkl, Hp, Champ.

SSF/Södra. Mora 24.3 1974. Domare: S. Onnerfeldt.

NORRBOTTENSPETS.

Hanhundar:

TJIBAS KJIKKO S 26510/73. Äg. M. Levi, Påryd. 1 ukl, 2 ukk.
TJIBAS LUFSEN 37681/73. Äg. M. Levi, Påryd. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 3 skl.
ADIN FRÅN BÄST 17268/71. Äg. E. G. Eriksson, Malungsfors. 1 ökl, 1 skl.
ASTE FRÅN BÄST 17269/71. Äg. A. Nnsell, Huddinge. 1 ökl.
BOY 60945/72. Äg. E. G. Eriksson, Malungsfors. 2 ökl.
KIM S 41039/72. Äg. B. Branäs, Lima. 1 ökl, 2 skl.
NÄBSENS CERRO 8371/72. Äg. S. M. Jonsson, Leksand. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-1.
PUCK 45828/72. Äg. G. Sellberg, Ljungbyholm. 2 ökl.
ÅKES TYSSA 1572/72. Äg. R. Mats, Öje. 2 ökl.
S o N UCH TJIBAS MIKKE 834/69. Äg. N. Jonsson, Sysseleback. Ckkl, 2 ku, 1 jkl, Hp.

Tikar:

BUSAN 31315/73. Äg. B. Pålsson, Tving. 1 ukl, 2 ukk.

DESSI FRÅN BÄST 10350/73. Äg. A. Ansell, Huddinge. 1 ukl, 1 ukk, Hp, därefter bortglömd!

BELLA 18150/72. Äg. B. Bengtsson, Sysseleback. 1 ökl.

LEIDI 56722/72. Äg. S. Östning, Leksand. 2 ökl.

MOLLY 49093/72. Äg. G. Ek, Ljusdal. 1 ökl, 4 skl.

NÄBSENS JÄRVI 47096/72. Äg. B. Pålsson, Tving. 1 ökl, 2 skl.

TIRA 60950/72. Äg. B. Pålsson, Tving. 2 ökl.

KÄCK 29990/68. Äg. B. Pålsson, Tving. 1 avl.kl., Hp.

FINSK SPETS.

Domare: R. Malmberg.

Hanhundar:

FENNO GRUFF III 10191/73. Äg. G. Ersare, Delsbo. 1 ukl, 1 ukk.
FENNO HAPPI 10172/73. Äg. B. Persson, Mora. 3 ukl.
FENNO HOKKI 10173/73. Äg. S. O. Olsson, Bjursås. 1 ukl, 2 ukk.
FENNO ISSU 16949/73. Äg. E. Stoltz, Idre. 2 ukl.
TJAPP 28625/73. Äg. K. Andersson, Linghed. 2 ukl.
UKKOS ARJON 11518/73. Äg. T. Lund, Sveg. 2 ukl.
FENNO ERI 34674/72. Äg. N. Hermansson, Näs. 1 ökl, 1 skl.
PEKKA 25835/72. Äg. R. Rytterstedt, Kramfors. 1 ökl.
RÖJBACKENS NALLE 2776/72. Äg. G. Kvarnström, Nyhammar. 2 ökl.
RÖJBACKENS NOPPE 2777/72. Äg. R. Nordlander, Sveg. 2 ökl, 2 jkl.
RÖJBACKENS SAPPO III 5371/73. Äg. S. Brodin, Skinnskatteberg. 1 ökl, 2 skl.
ZAPPO 53459/72. Äg. S. Wiklund, Enstaberga. 3 ökl.
RÖJBACKENS JARRI 5373/73. Äg. L. Holm, Orsa. 3 ökl.
Int. N SF UCH MANU SF 459/67. Äg. S. Nyby, Avesta. 1 ckkl, Ck, Bir-1, 1 jkl, 1 avkl.

Tikar:

AZZI 17515/73. Äg. K. Gesar, M. Rooth, Rättvik. 3 ukl.
FENNO GNISTAN 10193/73. Äg. S. Hammarstedt, Delsbo. 2 ukl.
FENNO HESSU II 10175/73. Äg. S. Hammarstedt, Delsbo. 1 ukl, 1 ukk, Hp, R-skl.
MINNA 14443/73. Äg. G. Boberg, Stockholm. 3 ukl.
SIPPA 37889/73. Äg. J. Strandh, Rättvik. 1 ukl, 2 ukk.
FENNO PIMU 15383/70. Äg. S. Forsling, Falun. 1 ökl, 2 skl, 2 jkl.
FENNO ÖRSIE 457/68. Äg. J. Olsson, Näs. 1 ökl, 4 skl.
FINNSKALLETS AIJA 5464/72. Äg. K. Andersson, Linghed. 2 ökl.
FJÄLLMYRENS POLLY 53951/72. Äg. H. Berglund, Ljusne. 3 ökl.
METSÄMIEHEN JESSA SF 1737/67. Äg. R. Rytterstedt, Kramfors. 2 ökl.
RÖJBACKENS SIRPA 40430/71. Äg. K.-G. Ekroos, Skinnskatteberg. 1 ökl, 3 skl, 1 jkl, Hp.
TIPPA 31114/70. Äg. G. Thunander, Djura. 2 ökl.
TJÄDERMARKENS DIANA 20434/72. Äg. N. Alvared, Torsby. 1 ökl, 1 skl, Cert, Hp, Bir-2.
UKKOS TARA 14943/72. Äg. S. Malmgren, Uppsala. 2 ökl.
RÖJBACKENS LADY 5377/73. Äg. A. Lundgren, Söderata. 3 ökl.
FENNO KENNEL. Äg. S. Nyby, Avesta. 1 uppf.kl. Hp.

SSF/ÖVRE NORRA. Gällivare 18.8 1974. Domare: Staffan Forsslund.

NORRBOTTENSPETS.

Hanhundar:

JOKKE S 12269/74. Äg. L.-G. Nilsson, Lansån. 1 ukl, 1 ukk.
JÄCKE S 05522/73. Äg. Sol-Britt Nilsson, Narken. 2 ökl.
JONKA S 09089/73. Äg. Hans Rönnbäck, Jämtön. 1 ökl, 1 skl.
KIM S 09087/73. Äg. Torsten Nilsson, Gällivare. 2 ökl.
NÄBSENS PIKKO S 28634/73. Äg. Östen Jönsson, Malmberget. 1 ökl, 2 skl.
ÅKES NALLE S 19128. Äg. Östen Jatko, Gällivare. 2 ökl.
ÅKES RUFFE S 22572/70. Äg. Leif Wande, Korpilombolo. 2 ökl.

Tikar:

LISSI S 6391/74. Äg. S.-E. Larsson, Luleå. 2 ukl.
METSÄMIEHEN CAROLA SF 1577 H/74. Äg. Torsten Nilsson, Gällivare. 2 ukl.
NÄBSENS JENNY S 36820/73. Äg. Henrik Larsson, Malmberget. 2 ukl.
NÄBSENS PIA S 36823/73. Äg. Ingrid o. Åke Andersson, Satter. 2 ukl.
DOLLY S 38666/71. Äg. Gustav Sirkka, Malmberget. 2 ökl.
ÅKES TANDY S 11165/73. Äg. Tage Larsson, Luleå. 2 ökl.
ÅKES TINO S 25014/72. Äg. Åke Samuelsson, Lahnajärvi. 1 ökl, 1 skl.
ÅKES TINNY S 11177/73. Äg. Åke Samuelsson, Lahnajärvi. 2 ökl.
ÅKES TIPP S 25010/72. Äg. Amnar Markström, Boden. 0 ökl.

FINSK SPETS.**Hanhundar:**

FINNSKALLETS UKKO S 56609/73. Äg. Anna-Lisa o. Fredrik Olofsson, Storuman. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 1 skl, Ck, Bir-4.
TJÄDERMARKENS UKKO S 58712/73. Äg. S.-E. Wirén, Gällivare. 2 ukl.
JERRY S JALO S 36913/72. Äg. Kalle Järvinen, Kiruna. 1 ökl, 4 skl.
TJÄDERMARKENS NIKKE S 12398/73. Äg. Ola Isaksson, Boden. 2 ökl.
TJÄDERMARKENS PENI S 45001/71. Äg. George Larsson, Hakkas. 1 ökl, 3 skl.
UKKOS PERRO S 14915/70. Äg. Hans Sjölund, Mårdsef. 1 ökl, 2 skl.
UKKOS PIKKO S 29935/71. Äg. Harry Halldén, Svappavaara. 2 ökl, 3 jprkl.
UKKOS POMPE S 14916/70. Äg. Tycko Simonsson, Offerdal. 2 ökl.
UKKOS PENU S 29934/71. Äg. Rut o. Rune Samuelsson, Gällivare. 1 chkl, Ck, 1 jprkl, Hp, Bir-1.

Tikar:

UKKOS PIA S 58287/73. Äg. Leif Gyllmalm, Malmberget. 2 ukl.
UKKOS ZILVA S 58285/73. Äg. Stig Brännvall, Yrttivaara. 2 ukl.
DIANA S 23038/73. Äg. Jonny Larsson, Norriån. 1 ökl, 2 skl, Ck, Hp, Bir-3.
JENTA S 47179/71. Äg. Viljo Mäkinen, Koskullskulle. 1 ökl.
KATJA S 4439/69. Äg. Bengt Henriksson, Kiruna. 1 ökl, 1 skl, Cert, Ck, Hp, Bir-2.
LAIKA S 07189/73. Äg. Wennberg, Skaulo. 2 ökl.
TINA S 29826/72. Äg. Krister Zetterqvist, Malmberget. 1 ökl, 4 skl.
TJÄDERMARKENS NINA S 12399/73. Äg. Nils Gramner, Gällivare. 1 ökl, R skl.
TJÄDERMARKENS NÄTTI S 12400/73. Äg. Rut o. Rune Samuelsson, Gällivare. 1 ökl.
TJÄDERMARKENS PIRKKA S 45006/71. Äg. Greta Tillberg, Kainulasjärvi. 2 ökl.
UKKOS ADA S 11519/73. Äg. L.-E. Holmberg, Luleå. 2 ökl.
UKKOS TARJA S 58171/72. Äg. Tore Henriksson, Kalix. 1 ökl, 3 skl.
TORNEDALENS UKKO S 14449/63. Äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare. 1 av.kl, Hp.
UKKOS KENNEL. Äg. R. o. R. Samuelsson, Gällivare. 1 uppf.kl, Hp.

SKK PITEÅ 24—25.8 1974. Domare: Sigurd Nyby.**FINSK SPETS.****Hanhundar:**

TJABO S 57740/73. Äg. Gert Lestander, Arvidsjaur. 1 ukl, 1 ukk.
LÄNSIRAJAN TARU SF 9487/69. Äg. Sven Lundqvist, Boden. 1 ökl, 2 skl.
NALLE S 57742/73. Äg. S.-O. Nilsson, Piteå. 1 ökl, 1 skl.

Tikar:

UKKOS ZILVA S 58285/73. Äg. Stig Brännvall, Hakkas. 2 ukl.
AJLA S 16398/72. Äg. Harry Forsell, Umeå. 1 ökl, 4 skl.
DOLLY S 25865/71. Äg. Torkel Lundqvist, Rönäs. 1 ökl, 2 skl.
MADAME S 11455/71. Äg. Jack Andersson, Arvidsjaur. 1 ökl, 3 skl.
METSÄMIEHEN SUTTA SF 16869/71. Äg. Olavi Nikkilä, Finland. 0 ökl.
SÖPÖ S 25838/72. Äg. Gert Lestander, Arvidsjaur. 1 ökl, R skl.
SHEILA S 29829/72. Äg. Jan Carlsson, Karlsvik. 1 ökl, 1 skl.

NORRBOTTENSPETS.**Hanhundar:**

FJÄLLMYRENS JOCKE S 18063/74. Äg. Folke Söderberg, Björna. 1 ukl, 1 ukk.
JONKA S 9089/73. Äg. Hans Rönnbäck, Jämtön. 1 ökl, 2 skl, Ck, Hp, Bir-2, R-Cacib.
ÖJBHOLMS JOAKIM S 57254/72. Äg. Gunnar Björk, Öjebyn. 1 ökl, 1 skl, Ck, Hp, Cert, Bir-1, Cacib.

Tikar:

NOBSENS ZORBA S 47090/72. Äg. Stig Lindström, Töre. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-3, Cacib.
STEJA S 60859/72. Äg. Tage Lundgren, Luleå. 2 ökl.
TICKA S 26263/73. Äg. Lars-Ivar Larsson, Luleå. 0 äkl.

SKK LANDSKRONA 7—8.9 1974. Domare: Bo Pålsson.**NORRBOTTENSPETS****Tikar:**

ALJO S 1159/74. Äg. Hans Olsson, Halmstad. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 1 skl.

SKK TIMRÅ 3—4.8 1974. Domare: Stig Onnerfelt.**NORRBOTTENSPETS.****Hanhundar:**

PRICK S 56688/73. Äg. E.-G. Eriksson, Malungsfors. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 1 skl, Ck, Cert, Bir-1.
TJICKO S 49686/73. Äg. Kjell Persson, Lcksele. 3 ukl.

FINSK SPETS.**Hanhundar:**

FENNO JUKKI S 11948/73. Äg. Åke Nilsson, Bräcke. 3 ökl.
JOCKE S 33544/70. Äg. John Franzon, Brunflo. 1 ökl, 2 skl.
RÖJBÄCKENS NOPPE S 2777/72. Äg. Robert Nordlander, Svog. 1 ökl, 3 skl, 1 jprkl.
SAKKO S 15136/73. Äg. Gösta Ovard, Stugum. 1 ökl, 1 skl.

Tikar:

SARI S 57945. Äg. P. G. Johansson, Delsbo. 1 ukl, 1 ukk.
DIANA S 23038/71. Äg. Jonny Larsson, Boden. 1 ökl, 2 skl, Ck, Hp, Bir-2, R-Cacib.
MINNA S 14443/73. Äg. Stellan Ståling, Stockholm. 2 ökl.
SIKA S 47966/70. Äg. Yvonne Ovard, Malung. 1 ökl, R skl.
SINJA S 48429/72. Äg. A.-M. Croneström, Sundsvall. 2 ökl.
TAJ S 54560/72. Äg. Bo Sandström, Sundsvall. 2 ökl.
TELLY S 56900/72. Äg. Manfred Sandgren, Umeå. 1 ökl, 3 skl.
TIPPA S 37022/71. Äg. Egon Grubbström, Övertorneå. 1 ökl, 4 skl.
UKKOS MINA S 12330/72. Äg. Arne Persson, Umeå. 1 ökl, 1 skl, Ck, Hp, Cert, Bir-1, Cacib.
PIRI SF 35109/72. Äg. Paavo Valkamaa, Finland. Ck, 1 chkl, 1 jprkl, Hp, Bir-3.

SKK BORÅS 21—22.9 1974. Domare: Arne Samuelsson.**NORRBOTTENSPETS.****Tikar:**

ALJO S 1159/74. Äg. Hans Olsson, Halmstad. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 1 skl.

FINSK SPETS.**Hanhundar:**

FENNO FINUS S 45640/72. Äg. Pia Aspegren, Åby. 1 ökl, 1 skl, Ck, Hp, Cert, Bir-1, Cacib.

Tikar:

FENNO KAISA S 56469/73. Äg. Britt Löwenborg, Nässjö. 1 uki, 1 ukk, Hp, 1 skl, Ck, Cert, Bir-2.

FENNO KAUNIS S 24597/73. Äg. Georg Dalgren, Bengtsfors. 1 ökl, 2 skl.

SKK GÖTEBORG 7—8.12 1974. Domare: Olli Korhonen.**FINSK SPETS.****Hanhundar:**

SÄPPO S 893/74. Äg. Veikko Nissinen, Göteborg. 3 uki.

BJÖRN S 12818/73. Äg. Gerda Axelsson, Göteborg. 2 ökl.

Tikar:

FENNO KAISA S 56469/73. Äg. Britt Löwenborg, Nässjö. 1 uki, 1 ukk.

FENNO RIITA S 15389/70. Äg. Anette Johansson, Bengtsfors. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-1, Cacib.

SSF/MELLERSTA.**HOLMSUND 5.5 1974**

Domare: H. Lövgren

NORRBOTTENSPETS**Hanhundar:**

RUFF S 51484/73. 2 uki.

NÅBSENS VIRKKU S 47091/72. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-1.

NÅBSENS KAIKU S 47092/72. 1 ökl.

FRANS S 17381/73. 3 ökl.

SNOBBEN S 17713/70. 2 ökl.

FINSK SPETS.**Hanhundar:**

BILL S 12547/69. 1 ökl, Ck, Hp, 1 jprkl, Bir-1.

ARVO S 12230/72. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-2.

PICKO S 057871/73. 1 ökl, 2 skl.

SEPPE S 07652/72. 2 ökl.

Tikar:

PELLA S 35369/73. 1 uki, 2 ukk, Hp.

VARNA S 57743/73. 1 uki, 1 ukk, Hp, 3 skl.

RÖJBACKENS NILA S 36871/73. 2 uki.

FINNSKALLETS TOLA S 19702/71. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, jprkl, Bir-3.

UKKOS MINA S 12330/72. 1 ökl, 2 skl.

TOPSY S 18605/72. 3 ökl.

BELLA S 14253/70. 2 ökl.

SSF MELLERSTA.**LYCKSELE 11.8 1974.**

Domare: R. Samuelsson.

NORRBOTTENSPETS**Hanhundar:**

ÅKES TRÄFF S 43895/71. 2 ökl.

Tikar:

SIPPA S 22576/70. 2 ökl.

TROLLA S 11421/73. 3 ökl.

FINSK SPETS**Hanhundar:**

TRULLS S 16958/74. 2 uki.

UKKOS ACKE S 58289/73. 2 uki.

FINNSKALLETS NIKKU S 50124/72 2 ökl.

KIM SF 23550/71. 2 ökl.

TJÄDERMARKENS JACK S 20433/72.

1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Bir-1.

Tikar:

FLAMMA S 59399/72. 3 ökl.

NALLA S 17637/72. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-2.

SPANNA S 45478/70. 3 ökl.

TJÄDERMARKENS NINA S 12399/73. 1 ökl, 2 skl.

SSF/NORRA.**ARVIDSJAUR 19.5 1974.**

Domare: V. Perttola.

FINSK SPETS.**Hanhundar:**

RAMI S 57741/73. 1 uki, 1 ukk, Hp, 1 skl, Ck, Cert, Bir-3.

NALLE S 51900/73. 2 uki.

JOHAN TIKKI SF 10473/73. 1 uki, 2 ukk.

TERHA S 4168/74. 2 uki.

SKOGSMANNENS MOPPE S 4924/73.

1 ökl, 2 skl.

SAMPERI S 37294/71. 1 ökl, 3 skl.

MIKKO S 20806/72. 2 ökl.

STÅNDSKALLETS NAPPE S 10821/69.

1 chkl, 2 chkk, Ck, 2 jprkl, Hp.

KERO SF 9402/68. 1 chkv, 1 chkk, 1 jprkl, Ck, Hp, Bir-4.

Tikar:

DIANA S 23038/73. 1 uki, 2 ukk, Hp, 3 skl, Bir-2-R.

TIKKA S 57742/73. 1 uki, 1 ukk, Hp, 2 skl, Ck, Bir-2.

MISKA S 18125/73. 1 uki, 3 ukk.

RISSI S 51902/73. 1 uki, 4 ukk.

NÖTTI S 44077/73. 1 uki, R-ukk.

UKKOS MINA S 12330/72. 1 ökl.

RÖJBACKENS NELLY S 5378/73. 1 ökl.

VIRA S 12745/72. 1 ökl, 4 skl.

SÖPÖ S 25838/72. 1 ökl, skl-R.

SESSAN S 9361/73. 2 ökl.

STÅNDSKALLETS KATJA S 37542/69. 2 ökl.

SKOGSMANNENS LAIKA S 4925/73.

1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-1.

BELLA S 37122/70. S 37120/70. 1 ökl.

STÅNDSKALLETS MIRVA S 2886/71. 1 ökl.

METSÄMIEHEN ONNI SF7010/69. 1 ökl.

ZARITZA S 9363/73. 2 ökl.

TIPPA S 37022/71. 1 ökl.

PULLA S 31749/70. 2 ökl.

METSÄMIEHEN TYTTI SF 4697/70. 1 ökl.

KERO SF 9402/68. 1 av.kl., Hp.

NORRBOTTENSPETS.**Hanhundar:**

SNIPPE S 54986/72. 2 ökl.

LUDDE S 38594/72. 2 ökl.

Tikar:

PIA S 51487/73. 1 uki, 1 ukk.

ÅKES MITSY S 53403/73. 1 uki, 2 ukk.

ÅKES LOLA S 53385/73. 1 uki, 3 ukk.

ÅKES DONNA S 53402/73. 2 uki.

SSF/NORRA. PITEÄ 31.3 1974.

Domare: S. Nyby.

FINSK SPETS.**Hanhundar:**

TERHU S 4168/74. 1 uki, 1 ukk.

SKOGSMANNENS NERO S 40034/73.

1 uki, 2 ukk.

SKOGSMANNENS TARRAS S 04923/73.

3 ökl.

NALLE S 51900/73. 1 uki, 3 ukk.

JANNU S 22124/73. 1 uki, 4 ukk.

PASS S 44965/73. 1 uki, R-ukk.

BOY S 23039/73. 1 uki.

METSO S 12681/73. 2 uki.

NALLE S 37887/73. 2 uki.

VASKA S 31708/73. 2 uki.

CAJ S 31707/73. 2 uki.

RAJ S 31710/73. 1 uki.

JACK S 31706/73. 1 uki.

BILL S 12547/69. 1 ökl, Ck, Hp, 2 jprkl, Bir-2.

TAPPER S 43652/72. 1 ökl, 3 skl, Ck, Hp.

JESPER S 52673/72. 1 ökl, 4 skl.

JULLE S 52671/72. 2 ökl.

JÄCK S 56802/72. 2 ökl, 4 jprkl.

NALLE S 56801/74. 2 ökl.

USUAN KIRTA SF 8859/71. 1 ökl, 3 jprkl.

JACK S 17640/72. 1 ökl.

UKKOS JASKA S 19889/72. 1 ökl, R-skl.

UKKOS NEPPE S 07519/71. 1 ökl, 2 skl, Ck, Bir-R, Hp.

FINNSKALLETS NIKKU S 50124/72. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-3.

KIM S 45010/71. 2 ökl.

KRONOHOVS KIM SF 23550/71. 1 ökl.

TEPPO S 35856/71. 3 ökl.

BUSTER S 30822/70. 1 ökl.

REIJO S 08007/71. 2 ökl.

UKKOS PENO S 29934/71. 1 chkl, Ck, Hp, 1 jprkl, Bir-1.

Tikar:

PELLA S 35369/73. 1 uki, 1 ukk.

PENNI S 35370/73. 1 uki, 3 ukk.

MIKKA S 48827/73. 1 uki.

UKKOS AKKA S 11520/73. 1 uki, 2 ukk.

UKKOS ADA S 11519/73. 1 uki.

DIANA S 23035/73. 1 uki.

LOTTA S 23036/73. 1 uki.

BIRA S 33432/73. 2 uki.

STÅNDSKALLETS NASTA S 11550/73. 1 uki.

LULU S 22128/73. 1 uki, 4 ukk.

PENNI-LEE S 31711/73. 1 uki, R-ukk.

SOFIE S 12299/72. 2 ökl.
 UKKOS MARJA S 12329/72. 1 ökl, 4 skl, Ck, Hp.
 UKKOS MINA S 12330/72. 1 ökl, R-skl, Ck, Hp.
 SKOGSMANNENS LAIKA S 04925/73. 1 ökl, 3 skl, Ck, Hp.
 FINNSKALLETS TOLA S 19702/71. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, 1 jprkl, Bir-4.
 ROSSY S 47890/71. 1 ökl.
 ALJO TERO SF 3292/68. 1 ökl.
 KITRON RINA SF 14644/69. 2 ökl.
 KATJA S 44398/69. 1 ökl, 2 skl, Ck, Hp.
 UTTRA S 8009/71. 1 ökl.
 STÅNDSKALLETS TANJA 1 chkl, Ck, Hp, 2 jprkl.
 UKKOS KENNEL Ruth o. Rune Samuelsson 1 uppfkl, Hp.
 TORDEL LUNDQVIST 1 uppfkl, Hp.
 METSÄMIEHEN PENU SF 18978/69. 1 avelskl, Hp.

NORRBOTTENSPETS.

Domare: S. Onnerfelt.

Hanhundar:

NÄBSENS TIKKO S 28634/73. 1 ukl, 1 ukk.
 PRICKEN S 20576/73. 2 ukl.
 KLINGA S 17379/73. 2 ukl.
 ÖJBYHOLMS FRICK S 19255/72. 2 ökl.
 JENKA S 09089/73. 1 ökl, 2 skl, Ck, Hp.
 ÅKES RIPPE S 50974/72. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-4.
 NÄBSENS VIRKKU S 47091/72. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-2.
 ÖJBYHOLMS JOAKIM S 57254/72. 1 ökl, 4 skl.
 NÄBSENS KAIKU S 47092/72. 1 ökl.
 NÄBSENS KING S 41700/72. 1 ökl, 3 skl.

Tikar:

NOPSY S 30500. 1 ukl, 2 ukk, Hp.
 ÅKES DANNY S 11168/72. 2 ukl.
 RITA S 15894/73. 3 ukl.
 NOBBAN S 49685/73. 2 ukl.
 TESSY S 12004/73. 1 ukl, 4 ukk.

STELLA S 54232/73. 1 ukl, 1 ukk, Hp, 4 skl.
 NÄBSENS JENNI S 36820/73. 1 ukl, 3 ukk.
 TINA S 29839/72. 2 ökl.
 ÖJBYHOLMS LOLA S 48997/70. 1 ökl.
 BELLA S 60371/73. 1 ökl, 2 skl, Ck, Hp.
 JAGA S 38592/72. 1 ökl, 3 skl, Ck, Hp.
 NÄBSENS ZORBA S 47090/72. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-1.
 NÄBSENS KENNEL, Ingrid o. Åke Andersson 1 uppfkl, Hp.
 NALLE S 43979/72. 1 avelskl, Hp.

SKK MALMÖ 16.3 1974.

Domare: H. Lövgren.

NORRBOTTENSPETS.

TJIBAS CELLO S 49913/70. 1 ökl, 1 skl.
 TJIBAS FINN S 35269/71. 3 ökl.
 TJIBAS GULLE S 12419/73. 2 ukl.
 TJIBAS DOLL S 12380/73. 1 ökl, 2 skl.
 TJIBAS DITTE S 30384/72. 2 ökl.
 TJIBAS DOCKAN S 12381/73. 1 ökl, 1 skl, Ck, Cert, Hp, Bir-1, Cacib.
 TJIBAS KENNEL, Margit Levi 1 uppfkl, Hp.

SKK JÖNKÖPING 5.5 1974.

Domare: S. Nyby.

NORRBOTTENSPETS.

TJIBAS TJIKKO S 26510/73. 2 ukl.
 TJIBAS KICKAN S 26512/73. 1 ukl, 1 ukk.
 TJIBAS DOCKAN S 12381/73. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-1, Cacib.
 TJIBAS DITTE S 30384/72. 1 ökl, Ck, Hp, Bir-2, R-Cacib.
 TJIBAS DOLL S 12380/73. 1 ökl, 1 skl.
 TJIBAS MILKA S 21399/72. 2 ökl.
 TJIBAS KENNEL Margit Levi. 1 uppfkl, Hp.
 TJIBAS CELLO S 49913/70. 1 avelskl, Hp.

ÅRSMÖTE 1975 – SSF SÖDRA

Medlemmarna i SÖDRA LOKALKLUBBEN kallas härmed till ordinarie årsmöte den 19 april kl 13.00 på Stagården, Bollnäs.

Föredragningslista:

1. Justering av röstlängd (Har Du betalt årsavgiften?)
2. Val av ordförande och sekreterare.
3. Val av två justeringsmän.
4. Fråga om mötet blivit behörigt utlyst.
5. Behandling av styrelsens och revisorernas berättelser.
6. Fastställande av balansräkning.
7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
8. Fastställande av årsavgift och inkomst- och utgiftsstat.
9. Val av styrelseledamöter.
10. Val av två revisorer och suppleanter för dessa.
11. Fastställande av arvoden, rese- och traktamentsersättningar.
12. Val av valberedning.
13. Övriga ärenden.

Efter årsmötet kopplar vi av med en riktig "trädkällarfest" med dans kl 19.00.

Anmälan till supé och logi:

Marianne Einarsson tel 0278/159 51.

VÄLKOMNA!

Styrelsen

Midnattsolsutställning

I TÄRENDÖ den 21 juni 1975

Domare: STIG ONNERFELT

Bedömning kl 11.00

Anmälan och förfrågningar: Kalle Krekula, 970 35 Tärendö.
 Tel 0978/200 35

TVEKA EJ — UPPLIV SOMMAR OCH ÄLVAR
 FÖRENA HOBBY, NÖJEN OCH REKREATION

SSF/Övre Norra

ÅRSMÖTE 1975 — RIKSKLUBBEN

Härmed kallas Du till ordinarie årsmöte den 19 april kl 15.00 på Stagården, Bollnäs.

Föredragningslista:

1. Justering av röstlängd (Har Du betalt årsavgiften?)
2. Val av ordförande och sekreterare.
3. Val av två justeringsmän.
4. Fråga om mötet blivit behörigt utlyst.
5. Behandling av styrelsens och revisorernas berättelser.
6. Fastställande av balansräkning.
7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
8. Fastställande av årsavgift och inkomst- och utgiftsstat.
9. Val av styrelseledamöter.
10. Val av två revisorer och suppleanter för dessa.
11. Fastställande av arvoden, rese- och traktamentsersättningar.
12. Val av valberedning.
13. Övriga ärenden.

Efter årsmötet kopplar vi av med supé och dans kl 19.00.
Rum finns att hyra på Stagården.

Anmälan för supé och rum till Marianne Einarsson telefon 0278-159 51, senast den 10 april.

VÄLKOMNA!

Kommitterade

Riksutställningen 1975

Den 20 april 1975

STAGÅRDEN, BOLLNÄS

Domare: Finsk spets, LEO KOJO.

Norrbottenspets: BO PÅHLSSON

Utställningen börjar med veterinärbesiktning kl 9.00.

Bedömningen börjar kl 10.00.

Anmälningsavgift: ukl 40:—, övriga klasser 50:—.

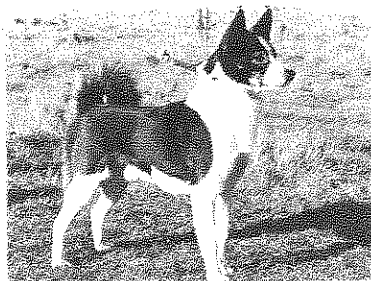
Avelsklass och uppfödarklass avgiftsfria.

Anmälan senast 10 april till Nils-Olov Nordh, Kristinedalsvägen 63, 130 10 Ektorp. Anmälningsavgiften insättes på SSF/Södra pg. 38 37 31-7.

Färdigbedömd hund får lämna utställningen.

VÄLKOMNA!

Kommittéade

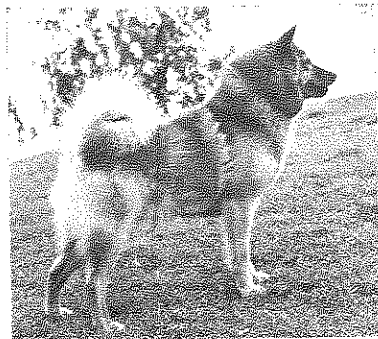
Norrbotten- spetsen S 29990-69 Käck

Käck är en effektiv älghund (löshund) med stor envishet. Käck har känd härstamning — förstklassiga ståndhundar — sedan 1940. Fader är "älgradarn" Boy, för vilken skjutits cirka 40 älgar på stånd. Käck nedärver god mentalitet, jaktlust och älgintresse. Käck har 1:a pris med hp i avelsklass (domare S. Onnerfelt). Käck står till avelstjänst för lämpliga tikar. Betäckningsavgift 200:—. Valpar till salu i mån av tillgång.

BO PÅHLSSON, Kestorp
370 30 Rödeby, telefon 0455-484 30.

TILL AVELSTJÄNST

Finska spetsen S 10821/69
INT o NORD U CH STÅNDSKALLETS NAPPE

Nappe har ett 1:a pris och två 2:a pris på jaktprov.

Står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Kontakta Gunnar eller Thomas Nordlund, Altersbruk.
Tel 0911-540 77.